ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 219 (4469) СУБОТА, 15 ЛИСТОПАДА 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA



У НОМЕР:

Нафтотранспортний коридор пройшов шлях від політичних декларацій до технічного проектування

«Солідарність і розуміння проекту «Одеса—Броди» збільшується», — заявив В. Ющенко, виступаючи в п'ятницю на енергетичному саміті в Баку, **передає «Інтерфакс-Україна»**. Він зазначив необхідність створення робочої групи, яка вже в січні почне роботу над цим проектом, і закликав США надати проекту політичну і фінансову підтримку.

Віктор Ющенко нагадав, що з часу енергетичного саміту в Кракові відбулося кілька раундів переговорів стосовно цього питання. «Ми повинні створити функціональні й міжнародні механізми для практичної реалізації проектів. Упевнений, що ми побачимо презентацію в грудні ТЕО цього проекту», — наголосив Президент України.

«Упевнений, що наступною нашою метою є Каспійсько—Чорноморсько—Балтійський коридор. Ми не повинні недооцінювати чинники, які йому перешкоджають», — наголосив В. Ющенко.

Водночас після закінчення саміту В. Ющенко висловив переконання, що прем'єр Юлія Тимошенко не погодиться на використання нафтопроводу Одеса—Броди в аверсному режимі.

Президент Росії Дмитро Медведєв відмовився брати участь у заходах з нагоди 75-ї річниці Голодомору

Про це він повідомив Президента України Віктора Ющенка у своєму посланні, оприлюдненому **прес-службою Кремля**. Глава Російської Федерації пояснив це, зокрема, тим, що «на Україні трагічні події початку 1930-х років використовуються, на нашу думку, для досягнення нинішніх кон'юнктурних політичних цілей».

«Ми чітко бачимо, що останніми роками цю тему, водночас з наполегливими спробами одержати запрошення в «підготовчий клас» НАТО, зроблено мало не центральним елементом української зовнішньої політики», — зазначає Д. Медведєв у листі до Ющенка.

СТОР. 8

Завтра — Всесвітній день пам'яті жертв дорожньо-транспортних пригод

Кожні дві години гине людина



Уже четвертий рік поспіль третьої неділі листопада світ вшановує пам'ять жертв дорожньо-транспортних пригод. Відзначення цього дня схвалено Генеральною асамблеєю ООН ще 2005 року. Завтра свічки запалять на багатьох українських дорогах і трасах. Адже лише цього року в дорожньо-транспортних пригодах загинуло 6851 людей. Більшість з них — молодь. Основними причинами цієї страшної статистики є грубі порушення водіями правил дорожнього руху і відчуття безкарності за скоєне.

СТОР. 6

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

КОРОТКО

- Населення Донецької області розрахувалося за комунальні послуги на 99,3 відсотка.
- З початку року міліція викрила понад 12 тисяч злочинів у сфері службової діяльності.
- Гарвардський університет допоможе у соціологічних дослідженнях проблем слобожанського фермерства.

(За повідомленнями Укрінформу.)

Судді, як ніхто інший, зацікавлені в радикальних конструктивних змінах у судочинстві

Виступ Голови Верховного Суду України Василя ОНОПЕНКА на з'їзді суддів України 13 листопада 2008 року

Таким поважним складом і на такому високому рівні суддівського представництва ми збираємося за останні півтора року вже втретє. З відомих причин торік у два етапи було проведено позачерговий VIII з'їзд суддів України, який для судової системи, та й для країни загалом, вважаю історичним.

Сьогодні разом з найвищими посадовими особами держави ми маємо можливість визначитись у тому, як утвердити в Україні компетентний, справедливий і безсторонній суд. Ми маємо обговорити те, що кожен із нас може реально зробити для поліпшення правосуддя. Кожен у межах своїх повноважень має необхідні для цього можливості — чи то законодавчі, чи то процесуальні, чи організаційні, чи фінансові.

СТОР. 4—5

З легкої руки газети

Якось до корпункту газети в Кам'янці-Подільському завітала жінка. «Допоможіть моєму синові Валері Ситникову «пробитися»! Вона засипала запитаннями та проханнями, які начебто й не стосувалися газетярської роботи, інтуїтивно відчуваючи: раз газета пише про все на світі — вона має й багато знати. Отримавши першу порцію порад, Ситникови відтепер звично заходять у гості. Тим паче «Голос України» нині читають щодня, щоб і самим бути в курсі всіх подій. А ми раді констатувати, що відтоді, як у нашій газеті з'явилася публікація про справді талановитого Валеру, — хлопчик став дипломантом багатьох конкурсів, а нещодавно ще й міні-містером України-2008 **(на знімку)**. Тепер Валера цілком серйозно обіцяє стати юним красенем світу, **повідомляє наш власкор Віра ШПИЛЬОВА**.

Фото з архіву Ситникових.

ПОДІЇ

Вітчизняні фармацевти зібралися в Миколаєві, щоб осудити постанови Кабміну, спрямовані на розвал фармацевтичної галузі

Представники фармацевтичного бізнесу з різних куточків України обговорили дуже складну ситуацію у своїй галузі, що виникла через прийняття кількох постанов уряду.

Причиною наради послужило ухвалення Кабінетом Міністрів постанов №№ 827 і 837 від 10 вересня цього року, і №955 від 17 жовтня. Відповідно до цих постанов ліквідовуються Державна служба лікарських засобів і виробів медичного призначення, Державна служба МОЗ України разом з підлеглими їй державними інспекціями з контролю за якістю лікарських препаратів, різко обмежується торговельна надбавка на ліки.

СТОР. 9

Працювати доводиться менше

Чотири дні замість п'яти працюватимуть тепер на підприємстві «Херсонський річковий порт». Портовики скоротили обсяги робіт через економічну нестабільність у світі. Можливо, зазначають в адміністрації порту, з нового року доведеться скоротити тиждень до трьох робочих днів. У морському торговельному порту ще тримаються на п'ятиденці, але про скорочення працівників уже попередили. Докери намагаються втриматися на плаву, вишукуючи додаткові вантажопотоки та залучаючи до співпраці нових партнерів. Так, днями від причалів морпорту було відправлено вперше партію сталі в рулонах із металургійного комбінату «Запоріжсталь», **повідомляє наш власкор Алла БРУСИЛОВА**.

ОФІЦІЙНО

Постанова Верховної Ради України

Про визначення виду і способу голосування при відкликанні та обранні Голови Верховної Ради України

Відповідно до частини першої статті 50 Регламенту Верховної Ради України Верховна Рада України **постановляє:**

1. Встановити, що рішення щодо відкликання Голови Верховної Ради України приймається відкритим поіменним голосуванням на пленарному засіданні Верховної Ради України без заслуховування звіту Голови Верховної Ради України про його діяльність.

2. Встановити, що обрання нового Голови Верховної Ради України проводиться відкритим поіменним голосуванням на пленарному засіданні Верховної Ради України без заслуховування доповідей кандидатів на цю посаду та обговорення їх кандидатур на пленарному засіданні Верховної Ради України.

3. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України А. ЯЦЕНЮК.

м. Київ,
12 листопада 2008 року.
№ 641-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про відкликання Яценюка А. П. з посади Голови Верховної Ради України

Верховна Рада України **постановляє:**

Відкликати Яценюка Арсенія Петровича з посади Голови Верховної Ради України згідно з поданою ним заявою.

Голова Верховної Ради України А. ЯЦЕНЮК.

м. Київ,
12 листопада 2008 року.
№ 642-VI.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Шанс модернізації країни через науку і освіту

Освітянська галузь має сприяти послабленню негативних наслідків світової економічної та фінансової кризи в Україні. Її слід використати як шанс втілити в життя зміни, які підвищать конкурентоспроможність.



Голова Комітету з питань соціальної політики та праці Василь Хара (праворуч), члени комітету Олександр Стоян, Михайло Папієв, заступник голови комітету Ярослав Сухий під час засідання, на якому, зокрема, розглядався законопроект «Про внесення змін до Закону України «Про першочергові заходи щодо запобігання негативним наслідкам фінансової кризи та про внесення змін до деяких законодавчих актів України».

Фото Сергія **КОВАЛЬЧУКА.**

Про це дискутували учасники «круглого столу», організованого **Комітетом Верховної Ради з питань науки і освіти.**

Конкретні рекомендації і пропозиції висловили фахівці, які добре знають і розуміють проблеми науки і освіти: народні депутати, представники Національної академії наук та галузевих академій наук, МОНУ, профспілок, освітянської та наукової громадськості.

В обговоренні, що унікально, взяли участь майже всі колишні міністри та голови Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти.

Народний депутат, керівник комітету Володимир Полохало акцентував увагу на тому, що освіта і наука можуть об'єднати різні політичні сили, оскільки в контексті світової фінансової та економічної кризи одним з ключових пріоритетів країни є розвиток саме цих галузей.

«У нинішніх умовах уже не можна сподіватися на міжнародні системи, слід зосередитися на внутрішньому ринку, визначаючи освіту і науку пріоритетними напрямами його розвитку», — зазначив ректор Національного технічного університету «Київський політехнічний інститут» академік НАН Михайло Згуровський.

Під час «круглого столу» не раз наголошувалось: обираючи інноваційний шлях розвитку держави, необхідно стимулювати наукову діяльність у вищих навчальних закладах. Хоч як прикро, але сьогодні лише дві третини університетів займаються наукою.

На роль технопарків звернув увагу голова комітету у Верховній Раді трьох скликань академік Ігор Юхновський, зауваживши, що їхня діяльність сприяє створенню нових робочих місць. Як пріоритетний напрям розвитку він вважає і молодіжне житлове будівництво.

Президент АПН академік НАНУ Василь Кремень зазначив, що криза ставить питання про конкурентоспроможність українських університетів та, посилаючись на сучасний європейський досвід, запропонував провести структурні зміни в мережі ВНЗ, створити потужні конкурентоспроможні університети з високим рівнем автономії.

Голова Рахункової палати України член-кореспондент НАН Валентин Симоненко порушив проблему великої кількості програм розвитку, які через свою численність недофінансовуються. З ним погодився і керівник комітету (07.1994 р. — 04.1998 р.) Володимир Сторіжко. А його колега Володимир Семиноженко (07.1998 р. — 02.2000 р.) заявив, що «Україна повинна мати аналог американської антикризової програми Ф. Рузвельта, але формувати її мають провідні фахівці, а вони — серед учасників «круглого столу».

Світова економічна та фінансова криза переплелась із кризою демографічною та кризою в управлінні освітою, підкреслив колишній міністр (02.2005 р. — 12.2007 р.) та голова Комітету Верховної Ради з питань науки і освіти (06.2002 р. — 07.2005 р.) Станіслав Ніколаєнко. Він поінформував, що мають місце випадки, коли скасовують безоплатне харчування учнів, відправляють учителів у відпустку, одночасно рекомендуючи їм... працювати.

Не боїтися змін закликала народний депутат секретар Комітету Верховної Ради з питань науки і освіти Катерина Самойлик. Економічна криза — це шанс для України зробити ривок уперед саме в сфері освіти і науки.

Рекомендації на основі пропозицій учасників «круглого столу» буде сформульовано робочою групою та надіслано до Верховної Ради і Кабінету Міністрів.

Анастасія БРОДЗЯНСЬКА.

Кризу не можна перекладати на плечі пересічних громадян

Голова Комітету Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Ігор ШАРОВ (Блок Литвина) звернувся до Прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко щодо дій виконавчої влади в умовах кризи, економічно необґрунтованого підвищення цін і падіння рівня життя людей.

«Хвиля світової фінансово-економічної кризи посилила наростання кризових явищ в національній економіці та істотно вплинула на інфляційні процеси, що спостерігались упродовж останнього часу, — зауважив І. Шаров. — Зокрема, вражають темпи зростання цін на харчові продукти, житлово-комунальні послуги. До того ж ціни на продукти зростають, незважаючи на те, що більшість із них виробляється в Україні. І все це насамперед позначається на життєвому рівні пересічних громадян».

На думку депутата, спричинено це, серед іншого, різким коливанням курсу гривні щодо основних світових валют, нагнітанням у ЗМІ негативної інформації про масштаби кризи, закликами можновладців про затягування пасків і відсутністю чітких конкретних заходів виконавчої влади щодо недопущення загрозливих тенденцій в економіці держави. Усе це провокує панічні настрої населення, що скуповують продукти про запас. У відповідь — ажіотажний попит породжує економічно необґрунтоване підвищення цін.

Натомість, зауважив І. Шаров, заходи щодо мінімізації впливу фінансово-економічної кризи, запропоновані владою, спрямовані в першу чергу на підтримку банків, фінансових установ та інших суб'єктів господарювання і не передбачають необхідних дій щодо захисту соціальної сфери, забезпечення державних соціальних стандартів та соціальних гарантій, недопущення різкого підвищення цін на харчові продукти та товари першої потреби. Голова комітету звернувся до прем'єра із пропозицією ініціювати розгляд на засіданні уряду питання про першочергові дії виконавчої влади з мінімізації негативного впливу фінансово-економічної кризи на рівень життя громадян. «В умовах, що склалися, вбачається за доцільне залучити до процесу вироблення антикризових рішень у соціальній сфері профспілкові організації, задіяти всі передбачені законодавством можливості регулювання цін та ціноутворення, — переконаний І. Шаров. — А також невідкладно провести відповідні наради з керівниками обласних державних адміністрацій».

Олександра КУЧЕРЯВА.

Демонстрація «Війни» переноситься на наступний тиждень

Народний депутат України Валерій Коновалюк має намір наступного пленарного тижня продемонструвати у Верховній Раді російський фільм про події на Південному Кавказі «Війна 08.08.08. Мистецтво зради». Раніше показ цього фільму в парламенті планували на п'ятницю, повідомляє прес-служба Валерія Коновалюка, глави тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з питань з'ясування обставин постачання української зброї в Грузію.

«Оскільки цього дня відмінено пленарне засідання, то демонстрація фільму переноситься на наступний тиждень», — зазначили в прес-службі.

Як повідомляв «Голос України», демонстрація фільму «Війна 08.08.08. Мистецтво зради», яку організовувало Посольство РФ в Україні за сприяння депутатів Партії регіонів, була запланована на 12 листопада в готелі «Хаятт», однак після втручання СБУ готель відмовився надати приміщення під показ. Крім того, у четвер МЗС України викликало радника-посланника посольства РФ Всеволода Лоскутова і висловило йому протест у зв'язку з тим, що дипредставництво РФ виступило співорганізатором демонстрації російського фільму про військовий конфлікт на території Грузії.

Як повідомили «Голосу України» у Посольстві РФ в Україні, російське дипломатичне представництво не бере участі в організації показу фільму у стінах українського парламенту. «Це винятково ініціатива члена Партії регіонів Валерія Коновалюка і тільки», — наголосили в посольстві.

Вл. інф.

2009-й на Західній Україні оголошено Роком Карпат!

У Львові голови обласних рад Львівської, Закарпатської, Івано-Франківської, Чернівецької областей урочисто підписали декларацію намірів щодо проголошення 2009-го — Роком Карпат.

Уже стало традицією, що обласні ради Західної України щороку обирають пріоритетні об'єкти своєї уваги, на яких наполегливо зосереджують зусилля громади. Так, 2007 рік став Роком майстра Пінзеля, автора неперевершених барокових дерев'яних скульптур, 2008-й було проголошено Роком замків та палаців Західної України. І от — Рік Карпат, що має згуртувати не лише українську громаду, скоординувати діяльність українських територій, які географічно входять до Карпатського регіону, а й керівників регіональних органів влади інших держав (Польщі, Словаччини, Румунії, Угорщини) на темі вирішення екологічних та соціально-економічних проблем Карпат.

Голови обласних рад домовилися об'єднати зусилля Івано-Франківської, Львівської, Тернопільської, Закарпатської та Чернівецької областей щодо збереження автентичної самобутності регіону, підтримки ініціатив громадськості про його популяризацію, екологічне виховання населення, розвиток місцевого самоврядування з урахуванням завдань європейської інтеграції України та регіональних контактів між гірськими та прилеглими територіями Європи.

Організаційна структура — Національне представництво Карпатського Єврорегіону в Україні, презентація якого також відбулася у Львові, має, в свою чергу, координувати проведення року в західноукраїнських областях нашої держави.

Крім спільної декларації, керівники обласних рад, а також маршалек Підкарпатського воєводства (Республіка Польща), підписали звернення до Єврокомісара з питань регіонального розвитку Данути Хюбнер, в якому звернули увагу на необхідність розробки окремої програми Європейського Союзу, яка була б присвячена саме Карпатам. Ця програма мала б профінансувати соціально-економічний розвиток Карпат і транскордонну співпрацю із розв'язання проблем Карпат протягом 2014 — 2020 років.

Як відомо, кожна з держав Карпатського регіону, а це Угорщина, Словаччина, Польща, Румунія, Україна, має свою програму, однак відсутність єдиної стратегії спричиняє безсистемний підхід до вирішення проблем Карпат як цілісної екосистеми.

Ірина ЄГОРОВА.

З днем студента!

Шановні друзі!
Від імені Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти та від мене особисто прийміть щирі вітання з нагоди Дня студента!
Молодь — це майбутнє держави, це та потужна рушійна сила, яка здатна змінювати світ на краще.

У кожному з вас закладений грандіозний потенціал, і ви зобов'язані передусім перед собою, а вже потім перед суспільством, реалізувати його. Не лякайтесь труднощів на шляху до власної мети, бо вони загартовують і роблять сильнішими. Найлегше рухатися тільки вниз, а от дорога вгору завжди складна і терниста, та ми віримо в те, що ваші натхнення, прагнення, бажання розширювати світогляд і розвиватися обов'язково приведуть до вершини успіху.

Пам'ятайте, що головне — залишатися самим собою і не зраджувати своїх переконань. Кожен з вас є унікальним і необхідним, займаючи особливе місце в світі. Розвиваючи індивідуальність, ви розбудовуєте власний світ, в якому самі встановлюєте правила.

Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти, який я очолюю, завжди підтримував молодь і за будь-яких умов буде підтримувати й надалі. Ми спрямовуємо свою роботу так, щоб створити найсприятливіші умови для успішної реалізації кожного з вас як неповторної особистості. Рішення, які приймаються комітетом, націлені на покращення якості освіти, розбудову студентського самоврядування, забезпечення автономії вищих навчальних закладів та розширення їх міжнародних зв'язків, а також розвиток науки в університетах.

Виклики для української науки і освіти змушують переосмислити їх місце і роль в суспільно-економічному житті України. Ми більш ніж переконані, що сьогодні одним з ключових пріоритетів України на шляху до становлення її як конкурентоспроможної держави на світовій арені є розвиток саме цих галузей.

Тож удачі, наснаги і здоров'я. Здобувайте знання та досягайте успіху, і не забувайте, що у вас є наша підтримка.

З повагою,
голова Комітету
Верховної Ради України
з питань науки і освіти
Володимир ПОЛОХАЛО.



Студенти Національної металургійної академії України.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ

Всеукраїнська молодіжна громадська організація «Молода сила», її голова Зіновій Черпіцький щиро привітали усе українське студентство з його святом — Днем студента.
Для більшості нашої молоді студентські роки — найпрекрасніший період у житті. Це той час, коли молода сила упевнено вступає у велике життя, знаходить нових друзів, збагачується знаннями, розширює світогляд, визначається як повноправний громадянин своєї держави.
Саме молодь, як активна і творча сила нашого суспільства, здатна мрію зробити дійсністю. У нас є все: якісна освіта, нові ідеї, талант і енергія творення молодих. Якщо держава розумно використає наші потенційні можливості, майбутнє демократичної і високорозвиненої України не лише в об'єднаній Європі, а й у світі буде гарантоване.
Ми віримо у власні сили і щасливу долю української молоді!

Великого натхнення в творенні науки!

Дорогі студенти!
Щиро вітаю вас із Днем студента!

Від вас, шановні колеги, вашої наполегливості та відповідальності вже сьогодні залежить доля країни. Ваші знання, ініціативність та патріотизм вкрай потрібні для творення майбутнього України.

Висловлюю подяку вам, студентам, за прагнення здобувати нові знання, за активність та європейськість, які стимулюють нас, старших колег, до самовідданої праці.

Вірю, що спільними зусиллями ми творитимемо поступ української освіти. Бажаю плідної творчої роботи, інноваційних ідей, великого натхнення в творенні науки!

З повагою,
Іван ВАКАРЧУК,
міністр освіти і науки України.

Нелегкі шляхи поштовиків і... молочників

Про них нашому кореспонденту розповіли директор Волинської обласної дирекції ДП «Укрпошта» Ярослав Кравчук і заступник голови правління ВАТ «Рожищенський сирзавод» Володимир Літвінчук.

ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ

Не завжди під ногами асфальт

Приємно, що читачем нашої газети поруч з іншими зв'язківцями на 2008 рік став і директор обласної дирекції державного підприємства поштового зв'язку «Укрпошта» Ярослав Кравчук. Мало того, вирішив взяти участь у розіграші редакційних призів. Жартома казав, що менше як на автомобіль не розраховує. Та не судилося. Але й без виграшу не залишився. Разом з Петром Хомичем із села Седлище Старовижівського району і Софією Шумер із села Гор'янівка Ківерцівського району отримав набір продукції відомої торгової марки «Роси». Вручити його взявся заступник голови правління ВАТ «Рожищенський сирзавод» Володимир Літвінчук.

Зустріли Ярослава Федоровича вже на вулиці. Вмовили повернутися в кабінет. Вирішили, як і годиться, перекинутися кількома словами. З'ясувалося, в поштовиків і сироробів є спільні проблеми, зокрема, транспортні. Володимир Арсентійович із здивуванням почув від головного поштовика області, що аби доставити газети й кореспонденцію адресатам, кожного дня автомобілі підприємства накручують на спідометри в середньому по 8150 кілометрів. Широка й мережа поштових відділень. Їх в області 483. І, попри всю фінансову скруту, за усі роки не закрили жодного. Натомість відкриваються нові. Не скорочуються і штати листонош.

— Ви собі тільки уявіть, що цього прохолодного, похмурого дня понад тисячу листонош виходять із сумками, аби принести людям свіжі газети, листи, пенсію, — зауважує Ярослав Кравчук. — І не завжди під їх ногами асфальт. Подекуди, щоб порадувати передплатника на далекому хуторі добрими новинами, листоноші доводиться долати по кілька кілометрів бездоріжжя. І все це за мізерну плату. Люди тепер не передплачують, як колись, по десятку газет у двір. Переважно одну-дві. А підвищення тарифів на передплату і доставку періодики на 27 відсотків, лише на половину покривають наші затрати. Тож, можливо, варто громадою подумати, як допомогти поштовикам вижити в цих нелегких умовах?!



Понад сто нагород

— Ярославе Федоровичу, цілковито підтримую вас, — долучається до розмови Володимир Літвінчук. — Подібна ситуація й на нашому Рожищенському сирзаводі. Колись колгоспи самі звозили до нас молоко. До найдальшого з них було не більше півсотні кілометрів. Тепер основними здавачами молока є приватні селянські господарства. А заготовляємо його у 21 районі чотирьох областей країни. Аби вчасно забрати сировину, а це продукт, що швидко псується, щодня наші автомашини долають шлях у понад десять тисяч кілометрів. За нинішніх цін на пальне, ми зазнаємо величезні транспортні затрати.

ЦІКАВО:

Рожищенський завод виготовляє понад тридцять видів твердих сирів, який реалізується в усіх регіонах України. Продукція підприємства відзначена понад сотнею нагород різноманітних ярмарок, виставок, дегустаційних конкурсів.

До речі, обидва підприємства мають потужні автоколони: майже 120 автомашин — поштовики і до ста — рожищенські сиророби. Останні не лише звозять на завод молоко, але й транспортують автомобілями свою продукцію в Донецьк, Луганськ, Дніпропетровськ, Київ, Чернівці... За їх маршрутами можна вивчати карту всієї України. Як запевнив Володимир Літвінчук, торгова марка «Роси» гарантує високу якість сирів і масла «Селянського». Вони виготовляються виключно з натуральної молочної сировини, заготовленої в сприятливій для сироваріння зоні. Підтвердження цьому — понад сто нагород, отриманих Рожищенським сирзаводом на різноманітних ярмарках, виставках, дегустаційних конкурсах. Про високу якість продукції заводу свідчить реклама продавців на ринках Луцька.

Приємно, що вже четвертий рік поспіль скуштувати продукцію під торговою маркою «Роси» мають змогу і передплатники газети «Голос України». В редакції цінують дружбу з цим трудовим колективом. Тож при нагоді не забуваємо сказати про нього добре слово. Знаємо, що Рожищенський сирзавод того вартий.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: приз «Голосу України» директору Волинської обласної дирекції державного підприємства «Укрпошта» Ярославу Кравчуку (на фото справа) вручає заступник голови правління ВАТ «Рожищенський сирзавод» Володимир Літвінчук.
Фото автора.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Усе починається заново

Затяжні бої в парламенті, які розпочалися в перші дні вересня, завершилися минулої середи. Народні обранці відкликали з посади Голови Верховної Ради Арсенія Яценюка. Останній, щоправда, пообіцяв повернутися, але на іншу посаду. В ситуації, коли жодне рішення не може набрати чинності, оскільки воно має підписуватися Головою Верховної Ради, парламентарії вирішили попрацювати у комітетах над пакетом антикризових законів. І, безумовно, провести консультації стосовно майбутнього глави парламенту.

Першим зареєстрував проект постанови про обрання Головою Верховної Ради Володимира Литвина народний депутат Олександр Омельченко (фракція «Наша Україна—Народна самооборона»). «Регіонали» вустами заступника керівника фракції Олександра Єфремова назвали ім'я Олександра Лавриновича, нинішнього Першого заступника глави парламенту. БЮТ свою кандидатуру висувати не збирається. А заступник керівника фракції БЮТ Андрій Портнов припустив, що вони підтримають кандидатуру Володимира Литвина. Щоправда, за його словами, у тому разі, коли буде сформована нова коаліція, до якої увійдуть БЮТ, «НУ—НС» і Блок Литвина. А от «нашоукраїнці», за словами народного депутата Романа Зварича, свого колегу Олександра Омельченка підтримувати не збираються і за Володимира Литвина не голосуватимуть.

Хмари продовжують збиратися над головою керівника секретаріату Президента Віктора Балоги. Той-таки Роман Зварич вважає, що Віктор Ющенко уже найближчим часом замінить керівника свого секретаріату. Одна з причин — голосування групи народних депутатів, зорієнтованих на Віктора Балогу, з відкликання Арсенія Яценюка з посади глави парламенту. Схоже, такий крок народних депутатів був повною несподіванкою для Віктора Ющенка. Лідер Партії регіонів Віктор Янукович у телеефірі сказав, що Президент телефонував йому в середу і просив зняти з порядку денного питання про відставку Арсенія Яценюка. Але «регіонали» не прислухалися до прохання глави держави.

Водночас дехто не виключає, що наступним кроком може стати висловлення недовіри чинному Прем'єр-міністру, а отже, зміниться і склад уряду. Побоюються такого кроку і бютівці. Проте і політики, і аналітики припускають, що через кілька місяців БЮТ може сам ініціювати дострокові парламентські вибори. Хоча політолог Вадим Карасьов, близький до секретаріату Президента, вважає: коли Головою Верховної Ради оберуть або Володимира Литвина, або Івана Плюща, цей склад парламенту може допрацювати і до президентських виборів, тобто до 2010 року.

Хоч би як там було, але інтрига продовжує залишатися. І, як завжди, варіантів розвитку подій може бути декілька. Спрогнозувати, як розвиватимуться події, сьогодні доволі складно.

Володимир КОРОЛЮК.

Четвертий рік поспіль скуштувати продукцію під торговою маркою «Роси» мають змогу і передплатники газети «Голос України»

Судді, як ніхто інший, зацікавлені в радикальних

Виступ Голови Верховного Суду України Василя ОНОПЕНКА на з'їзді суддів України 13 листопада 2008 року



ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

При цьому треба виходити з того, що державна влада може успішно виконувати свої завдання перед суспільством, якщо вона утворює єдине ціле, якщо її інститути діють узгоджено і виключно у суспільних інтересах.

Тому на сьогодні вкрай важливою є об'єктивна оцінка поточного стану у сфері правосуддя та наявних у ній проблем. Нам необхідно виявити ті фактори, які здійснюють негативний вплив на судову владу, позначаються на захисті прав громадян, юридичних осіб та держави. Причому як зовнішні — ті, що від нас не залежать, так і внутрішні, тобто ті, що безпосередньо обумовлюються діями та рішеннями судів і суддів.

Переконаний, що всі тут присутні занепокоєні подіями, які відбулись останнім часом та призвели до дестабілізації діяльності судової влади. Вони були предметом детального обговорення у суддівському середовищі. Позиція суддів стосовно них відома — її, зокрема, викладено у зверненнях президії Ради суддів України до Президента України, до суддів України і Парламентської асамблеї Ради Європи та Організації з безпеки та співробітництва в Європі. З цієї непростої ситуації ми маємо вийти спільними зусиллями, образно кажучи, зібравшись за столом переговорів. Переконаний: ми це зробимо, бо нас об'єднує спільна відповідальність за велику державну справу — забезпечення належного захисту прав і свобод людини і громадянина в Україні.

Передумови для справедливого і законного правосуддя

Якщо говорити про передумови для справедливого і законного правосуддя, то, на мій погляд, на сьогодні це визначається двома ключовими й взаємопов'язаними чинниками: зміною ставлення основних носіїв державної влади до суду і проведенням суспільно орієнтованої судової реформи.

Усім необхідно усвідомити, що без правосуддя не можна забезпечити нормального життя, оскільки ніщо не здатне замінити чи підмінити суд як найвищого арбітра у вирішенні суспільних конфліктів, останню правову інстанцію.

При цьому за будь-яких обставин мають бути забезпечені конституційні гарантії щодо самостійності судів та незалежності суддів.

Що стосується суддів, то вони мають забезпечувати належне ставлення до суду своїми справедливими і законними рішеннями.

Надзвичайно негативно на стан правосуддя впливає відсутність системної і суспільно орієнтованої судової реформи. Уже впродовж тривалого часу суди і судді перебувають у стані невпевненості, очікування «вироку» від реалізації чергової спроби реформування чи, точніше, псевдореформування.

Дехто із зрозумілою метою методично поширює дезінформацію про те, що судді, керівництво Верховного Суду, особисто Онопенко виступають проти судової реформи. Це — абсолютно не відповідає дійсності! Скажу більше у присутності високоповажних гостей і, переконаний, шановні колеги, ви мене в цьому підтримаєте: судді, як ніхто інший, зацікавлені у радикальних конструктивних змінах у судочинстві! Бо здійснення правосуддя — це наша щоденна робота, це наше життя. Звідси — внутрішня потреба суддів у якісних змінах, які істотно поліпшать діяльність судів і зроблять ефективнішим судовий захист прав і свобод людей.

Але судді наполягають на реформі науково обгрунтованій, продуманій, здійснюваній в інтересах правосуддя і суспільства. Однак ми не можемо підтримати законодавчі ініціативи, реалізація яких призведе до запровадження «суддівських джунглів» (а як інакше назвати пропозицію щодо утворення нової системи судоустрою, яка складатиметься з 15 видів судів), віддалення правосуддя від людини, потягне за собою колосальні витрати. Тільки на запуск пропонованої системи потрібно понад 10 мільярдів гривень!

Виступаючи на VII з'їзді суддів, Президент України Віктор Ющенко висловив побажання, щоб судді стали «провідними учасниками формування і реалізації» концепції судової реформи. Однак, на жаль, судді були відсторонені від цього процесу, їхню позицію ніхто не враховував під час підготовки та ухвалення базових для судочинства актів. Суддівські пропозиції, що справді є актуальними і важливими для правосуддя, виявилися малоцікавими для тих, хто реально впливає на законотворчість.

Хочу всіх запевнити — суддівська спільнота знає, куди йти, і вона має своє бачення як стратегії реформування судочинства, так і вдосконалення окремих судових процедур та положень матеріального права. Концептуальні засади подальшого здійснення судової реформи знайшли своє відображення в окремому рішенні VIII позачергового з'їзду суддів. Конкретні законодавчі пропозиції втілені у десятках законопроектів, запропонованих різним суб'єктам законодавчої ініціативи. Експертні оцінки, що грунтуються на судовій практиці, висловлені в численних висновках Верховного Суду щодо пропонованих змін до законодавства.

Якщо говорити про здійснювані на сьогодні зусилля з реформування судочинства, то вони (і це стало очевидним для всіх) зводяться, по суті, до головного питання — порядку призначення суддів на адміністративні посади. Тобто до питання, яке є зовсім не основним для судової реформи, оскільки стосується лише внутрішньої організації діяльності суду.

До того ж найбільш оптимальним і вже перевіреним часом варіантом є здійснення такого призначення Радою суддів України — вищим органом суддівського самоврядування, органом колективним, абсолютно аполітичним, нікому не підпорядкованим, який практично виключає протиправний вплив на суддів. До речі, саме такий механізм передбачено і в затвердженій Президентом України концепції розвитку судочинства.

Зверніть увагу: виконання Радою суддів цієї функції упродовж майже півтора року ні в кого не викликало будь-яких претензій у необ'єктивності. Непокоїть це лише тих, хто прагне здійснити політико-комерційне поглинання судової системи.

Оцінюючи сьогодні ситуацію у сфері вітчизняного судочинства, повинен констатувати, що вона є справді дуже складною. І тут ми маємо бути об'єктивними. Крім незабезпечення державою базових передумов для справедливого правосуддя, значною мірою така ситуація спричинена внутрішніми факторами, пов'язаними із організацією діяльності судів та здійсненням суддівських повноважень.

Сьогодні на адресу судів висловлюється багато зауважень, звинувачень і претензій. Дехто судову владу називає найбільш корумпованою і навіть небезпечною для суспільства. Зрозуміло, нерідко це робиться з метою компрометації усього суддівського корпусу, досягнення певної особистої мети, а також для прикриття чи виправдання своїх неправомірних дій стосовно судів і суддів. При цьому ігнорується та об'єктивна закономірність, що суди — це частина державної влади, судді — це частина суспільства. Тому огульна критика судової влади, а тим більше звинувачення її у всіх можливих гріхах, є абсолютно безпідставними.

Ми визнавали і зараз відверто визнаємо справедливість багатьох нарікань на зловживання у сфері правосуддя. Вони є далеко не поодинокими. Окремі судді допускають вседозволеність, зловживаючи правом судити, потурають проникненню політики у правосуддя, стають посередниками або ж виконавцями у різноманітних протиправних схемах.

Останнім часом, крім найбільш суспільно резонансних рішень, які мають вочевидь політичний підтекст, суди виявилися втягнутими у схеми з маніпуляціями із землею, незаконним набуттям права власності, узаконенням самочинного будівництва, видачею виконавчих документів на вочевидь незаконні рішення третейських судів, забезпеченням «обходу» закону при відшкодуванні ПДВ та ухиленні від митних зборів.

Найгостріші проблеми

Хочу зупинитися на найгостріших проблемах. Переконаний, що вони будуть сприйняті делегатами з'їзду з усією відповідальністю.

Зазначу, що найбільш проблемною на сьогодні виявилася судова практика у земельних спорах. Оскільки земельне питання є надзвичайно актуальним, а отже — прибутковим, то і спокус «нагріти на ньому руки» вистачає. Зокрема, й за допомогою окремих служителів Феміди. На превеликий жаль.

З метою виявлення таких випадків та вжиття заходів щодо їх запобігання нинішнього року Верховним Судом було вивчено судову практику у земельних спорах, зокрема в Київській області. Результати цього вивчення вразили і змістом судових рішень, і хитрістю схем незаконних операцій із землею, до яких долучалися представники місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, третейські суди.

Зрозуміло, що ці рішення, які влаштовували усіх зацікавлених і задіяних у схемах осіб, не оскаржувалися в апеляційному та касаційному порядку. Як правило, вони не оскаржувались і прокурорами.

Один із механізмів «обходу закону» за допомогою судових рішень — звернення стягнення на земельну ділянку в рахунок погашення боргу за договором позики. Розміри таких ділянок сягали десятків гектарів. Безперечно, особи не могли набути права власності на означені ділянки у передбаченому законом порядку, оскільки Земельним кодексом встановлено мораторій на їхнє відчуження. Однак у деяких судів це було поставлено «на потік» — такі справи вирішувалися без дотримання процесуальних норм за кілька днів, а іноді — взагалі протягом одного дня з моменту надходження позовної заяви.

Звертає на себе увагу те, що на подібних рішеннях «спеціалізувалися» лише два суди Київської області. В одному із них — Бориспільському міськрайонному — взагалі було виготовлено типову справу «про звернення стягнення на земельну ділянку».

Цей суд «займався» також видачею виконавчих документів на рішення третейських судів, які теж масово «узаконювали» право власності на земельні ділянки, що не могли відчужуватися. Причому третейські суди приймали рішення саме на території Бориспільського району. Зрозуміло, чому: принцип схеми передбачає, що потрібна справа повинна знайти «свого» суддю.

Ще один винахід спритних набувачів земельних ділянок — встановлення судовим рішенням факту передачі у власність земельної ділянки. Площа такої земельної ділянки в одному випадку становила... 959(!) гектарів. І це при тому, що навіть у передбачений законом спосіб особи взагалі не можуть набувати права власності на земельні ділянки площею понад 100 гектарів!

Рішеннями деяких судів особи убезпечувалися від будь-яких можливих перешкод щодо набуття ними таким чином земельних ділянок. Зокрема, одночасно у подібних рішеннях різним органам та установам (відділам містобудування та архітектури, відділам земельних ресурсів, районним державним адміністраціям тощо) заборонялося відмовляти у дачі висновків та погоджених документації при виготовленні державного акта.

Виявлено й випадки недотримання виключної підсудності справ щодо нерухомого майна. Наприклад, рішенням Бориспільського міськрайонного суду звернено стягнення на земельні ділянки, розташовані на території Броварського району.

Неможливо перелічити всі способи набуття у такий спосіб земельних ділянок. Верховним Судом надіслано листа до апеляційних судів із підсумками вивчення земельних спорів. Ми повинні зупинити зловживання у цій сфері й не допустити, аби їхня хвиля покотилася далі.

Верховним Судом виявлено ще одну схему із категорії «судових рішень, які не оскаржуються, бо всіх влаштовують» — визнання договорів дійсними.

ФАКТ

А ще хочу повідомити, що я вніс до Вищої ради юстиції подання з пропозиціями щодо звільнення суддів, які грубо порушували закон при вирішенні земельних спорів, з посади за порушення присяги. Зокрема, стосовно усіх суддів того суду, в якому виявлено найбільше порушень закону при розгляді вказаних справ, — Макарівського районного.

У кращому разі за допомогою судових рішень сторони таких договорів уникають нотаріального посвідчення договору та, відповідно, сплати державного мита. Наприклад, як це мало місце в одній із таких справ, яку розглядав Феодосійський міський суд Автономної Республіки Крим, — договірна вартість майна становила 250 тисяч гривень, а судовий збір — лише 51 гривню.

У гіршому разі за допомогою визнання в судовому порядку договорів дійсними сторони фактично укладають договори, які не можуть бути нотаріально посвідчені у зв'язку з тим, що суперечать закону. Тому окремі судді «вирішують проблеми» сторін таких договорів, діючи усупереч закону там, де нотаріуси на це не наважилися.

За допомогою судових рішень спритні ділки «узаконюють» самочинне будівництво — здійснене без належного дозволу чи проекту або з істотними порушеннями будівельних норм і правил. У переважній більшості таких справ спір між сторонами відсутній. Відповідачі (здебільшого, органи місцевого самоврядування), як правило, беруть участь у справі формально та визнають позов. А суди, «не обтяжуючи» себе перевіркою відповідності закону визнання відповідачами позовів, їх задовольняють. Так, у І півріччі цього року такі позови було задоволено судами у 95 відсотках цієї категорії справ.

конструктивних змінах у судочинстві

Зрозуміло, й чому катастрофічно зростає кількість справ про самочинне будівництво: у I півріччі цього року їх розглянуто понад 11 тисяч, практично стільки, скільки за весь 2006 рік!

Абсолютно неприпустимими є випадки безвідповідального і формального ставлення суддів до розгляду справ про усиновлення дітей, особливо іноземцями. Встановлено випадок, коли суд не звернув увагу на факт взяття на облік дитини з метою усиновлення ще до її народження. Знову ж таки: чому в таких випадках проявляють бездіяльність прокурори?

Надзвичайно серйозною — такою, що може перерости у проблему національної безпеки у сфері судочинства, — вважаю проблему діяльності третейських судів. Вона полягає в тому, що вони, зокрема, стали широко використовуватися як спосіб незаконного отримання власності. Верховний Суд України завершує роботу над відповідним узагальненням, попередні висновки якого свідчать про те, що практично жодне із вивчених рішень третейських судів не ґрунтувалось на законі.

Потрібно невідкладно вжити системних заходів, передусім законодавчого характеру, для створення дієвого механізму запобігання зловживанням у сфері третейського судочинства.

Серйозною вважаю також проблему постановлення виправдувальних вироків у кримінальних справах. Свого часу таких вироків постановлялося дуже мало — суди в основному направляли справи, у яких недостатньо доказів вини особи, на додаткове розслідування. Сьогодні маємо зворотний бік проблеми: апеляційні суди суцільно скасовують виправдувальні вироки місцевих судів — у першому півріччі скасовано майже 83 відсотки таких вироків. І це дуже тривожить, адже виходить, що або місцеві суди постановляють такі вироки необґрунтовано, або апеляційна інстанція їх безпідставно скасовує. Прошу голів загальних апеляційних судів уважно проаналізувати цю тенденцію.

Проблеми законності судового рішення притаманні не лише місцевим судам. Так, нерідко господарські суди апеляційної та касаційної інстанцій, переглядаючи судові рішення, перевищують межі повноважень, наданих їм процесуальним законом. Зокрема, існують випадки задоволення позовних вимог, які не заявлялись у суді першої інстанції. Між тим, відповідно до чинного Господарського процесуального кодексу, в апеляційній та касаційній інстанції не розглядаються вимоги, що не були предметом розгляду в суді першої інстанції.

Мотивація не цікавить, цікавить лише результат — задоволення позову

Ще одна ключова проблема, на якій я хочу закцентувати вашу увагу, — низька якість складання і оформлення судових рішень, що не лише обумовлює негативне ставлення до суду, а й відкриває двері для судового суб'єктивізму та свавілля. У таких складних категоріях справ, як земельні спори, справи щодо нерухомого майна, спадкові спори, рішення вміщується на одну сторінку, а то й менше. Причини зрозумілі: мотивація не цікавить, цікавить лише результат — задоволення позову.

Деякі судді «примудряються» сформулювати мотивувальну частину без зазначення ключових фактичних обставин справи, а резолютивну — таким чином, що взагалі неможливо встановити висновок суду по суті справи. Я вже не кажу про загальний рівень ділової мови написання судових рішень.

То про яку повагу до судових рішень може йтися, шановні колеги?

Як випливає із скарг, непоодинокими є і випадки, коли в судовому засіданні оголошується одне рішення, а документально в судовому акті фіксується інше. І це стосується не лише судів першої та апеляційної інстанцій. Розуміється, що в даному разі йдеться не просто про невиконання вимог закону щодо оформлення судового рішення. До речі, набуває поширення таке небезпечне явище, як підроблення зацікавленими у справі особами судових рішень та їх використання. Тут мають адекватно реагувати правоохоронні органи, передусім прокуратура.

Користуючись нагодою, звертаю увагу суддів на необхідність чіткого виконання вимог закону стосовно оформлення судових рішень, що має забезпечити більш ефективне їх виконання та мінімізувати умови для суддівських зловживань.

Звертаюся і до голів вищих спеціалізованих та апеляційних судів — зробіть із усього сказаного належні висновки. Не чекайте, поки їх зробить Верховний Суд.

Хочу зазначити, що найвища судова інстанція постійно працює над усуненням недоліків у роботі судів, забезпеченням єдності судової практики. Так, лише в цьому році прийнято 10 постанов Пленуму Верховного Суду щодо роз'яснень цивільного, господарського та кримінального законодавства з найбільш актуальних питань.

Проте не лише Верховний Суд має займатися підвищенням рівня здійснення правосуддя. Відповідні повноваження стосовно надання методичної допомоги, вивчення судової практики покладаються законом і на вищі спеціалізовані та апеляційні суди. Натомість, як засвідчило вивчення Верховним Судом стану здійснення правосуддя з виїздом на місця, апеляційні суди в багатьох випадках взагалі уяви не мають про те, що «відбувається» в місцевих судах. Хоча багатьох помилок у роботі місцевих судів можна було б уникнути, якби їм вчасно було надано методичну допомогу.

Як свідчить практика, це виявляється досить ефективним важелем впливу на підвищення рівня здійснення правосуддя. Зокрема, Верховний Суд протягом останніх двох років провів 15 комплексних та тематичних вивчень стану здійснення судочинства з виїздом на місця. І це дало суттєві результати.

Так, у 2007 році здійснено вивчення питання ухвалення нових рішень та своїх вироків апеляційним судом Львівської області. І якщо в 2006 році цей суд постановив лише один свій вирок, що було найгіршим показником по Україні, то уже в першому півріччі 2008 року — понад 11 відсотків від скасованих, що є практично середнім показником по Україні.

Вивчалось також питання оперативності розгляду кримінальних і цивільних справ у судах Харківської області. Як наслідок, у судах регіону більш як удвічі порівняно з 2006 роком зменшилася кількість кримінальних справ, призначених із порушенням процесуальних строків.

Водночас, аналізуючи стан здійснення судочинства, не можна не відзначити й того, що попри значне навантаження та складні умови, в яких функціонують суди і працюють судді, вони забезпечують якісний розгляд переважної більшості справ у розумні строки. Так, у першому півріччі цього року в апеляційному порядку скасовано чи змінено (залежно від виду судочинства) лише від 2,8 до 6,1 відсотка судових рішень від ухвалених судами першої інстанції.

ФАКТ

Хочу подякувати своїм колегам — суддям за ту колосальну роботу, яку вони здійснюють. Так, у 2007 році судами першої інстанції розглянуто 8,7 мільйона справ і матеріалів. У першому півріччі 2008 року — понад, 4,7 мільйона, що на 15 відсотків більше, ніж за аналогічний період минулого року.

Величезна завантаженість українських судів стає очевидною у порівнянні. На початку цієї осені делегація Верховного Суду України побувала в Китаї, де ми ознайомилися з діяльністю судової влади цієї країни. Так ось: китайські суди також щорічно розглядають приблизно 8 мільйонів справ. Але ж у них це робить 194 тисячі суддів, а в нас — усього близько 8 тисяч працюючих суддів.

І останні два роки, ви знаєте, ми активно працювали над тим, щоб зняти із судів непомірний тягар. Значною мірою нам це вдалося. Зокрема, наступного тижня набуває чинності закон щодо удосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, яким, зокрема, змінено підвідомчість розгляду справ про порушення правил дорожнього руху. За попередніми розрахунками, зміна підвідомчості таких справ у кількісних показниках майже удвічі зменшить навантаження на суди, або більш як на три мільйони справ на рік. Це має позитивно позначитись і на якості, й на оперативності розгляду судом справ, а отже, й на судовому захисті прав громадян.

Підвищення ефективності судового захисту — всередині судової системи

Підсумовуючи викладене, хочу підкреслити: основний потенціал підвищення ефективності судового захисту — всередині судової системи. Стан правосуддя значною мірою визначається ставленням суддів до виконання своїх професійних обов'язків та організацією діяльності судів.

Тому вкрай важливо не залишати без уваги всі випадки порушень у діяльності судів. Там, де вершиться правосуддя, порушення просто неприпустимі. Помилки в доборі кадрів занадто дорого коштують. Водночас дієві важелі впливу на добір суддівських кадрів, скажімо, у мене як Голови Верховного Суду України відсутні. Так, я не маю жодного відношення до формування суддівського корпусу спеціалізованих судів.

Безперечно, без вирішення проблеми добору кадрів про будь-які фундаментальні позитивні зрушення у судовій системі годі думати. Її вирішення вбачається у двох основних напрямах — самоочищенні судової влади та зміні механізму добору суддів. Докладу всіх зусиль, щоб робота в обох цих напрямах була максимально ефективною.

У руках судді зосереджено величезну владу, тому і відповідальність має бути такою ж величезною.

З прикрістю доводиться констатувати, що до існуючих зовнішніх атрибутів сучасної вітчизняної Феміди — терезів та меча — на певний час необхідно додати ще два внутрішні — мітлу і щита.

І саме судді повинні ініціювати процеси очищення судової системи від тих, хто компрометує статус судді. Не може бути заступництва з міркувань суддівської корпоративності стосовно суддів, котрі свідомо й грубо порушили присягу й закон.

Водночас усіма дозволеними законом можливостями, усіма правовими засобами необхідно захищати суддів, які піддаються неправомірному впливу і переслідуванню, з якими намагаються розправитись за їхню принципову правову позицію. Треба сказати відверто, що за нинішніх умов нерідко суддям для прийняття законного і справедливого судового рішення потрібно виявити справжню мужність.

Другий висновок, який слід зробити, полягає в тому, що без судової реформи Україна взагалі не може відбутися як демократична, правова і соціальна держава.

Але справжню судову реформу — виважену, обґрунтовану, дійсно потрібну суспільству — неможливо провести в умовах гострої політичної кризи. Успішний результат реформи можуть забезпечити політична стабільність, суспільна злагода, зосередження керівництва держави на суспільних проблемах. Наразі на законодавчому рівні потрібно займатися передусім тим, що є справді нагальним для правосуддя і що потребує законодавчих змін, — удосконаленням судових процедур, спрощенням процесу, зменшенням навантаження на суди, поліпшенням доступу до правосуддя, удосконаленням порядку кадрового добору суддів та їхньої відповідальності.

Висновок

Насамкінець — іще один, дуже важливий, на мій погляд, висновок щодо діяльності судової системи в останні кілька років. Саме судова система попри всі існуючі негаразди її функціонування виступила фактором суспільної стабільності в умовах глибокої політичної кризи. Фактично суд став основною державною силою, яка за надзвичайно складних умов забезпечила утримання розвитку подій у рамках закону.

Кажуть, про державу судять по тому, як у ній судять. Переконаний, що судді як громадяни України, як носії судової влади прагнуть, щоб про Україну думали добре. І зроблять усе для того, щоб так і було. До того ж ми стали сильнішими і згуртованішими. Ми зрозуміли, що за незалежність, зокрема й судової влади, треба боротися. Зрештою, якщо судова влада не зможе захистити себе, то кого ж тоді зможе?!

Дякую за увагу!

У ЦЕНТРВИБОРЧКОМІ

Відмовили в реєстрації ініціативної групи всеукраїнського референдуму

Центральна виборча комісія відмовила в реєстрації ініціативної групи всеукраїнського референдуму за народною ініціативою, утвореної на зборах громадян України, що відбулися 28 вересня 2008 року в Луцьку. Про це «Голосові України» повідомили у відділі взаємодії зі ЗМІ секретаріату комісії.

Розглянувши відповідне подання луцького міського голови та додані до нього документи, Центральна виборча комісія встановила, що в місті Луцьку відбулися збори громадян України для утворення ініціативної групи, в яких згідно з протоколом взяли участь 235 осіб. Учасниками зборів одноголосно схвалено пропозицію про проведення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою та затверджено формулювання питання, яке пропонується винести на всеукраїнський референдум: «Чи згодні Ви проголосувати за ухвалення Закону України «Про зміну автономного статусу Автономної Республіки Крим на обласний, скасування спеціального статусу міста Севастополя і внесення відповідних змін до Конституції та деяких законодавчих актів України», яким передбачено зміну автономного статусу Автономної Республіки Крим на обласний та скасування спеціального статусу міста Севастополя?»

Здійснивши правовий аналіз поданих документів, Центральна виборча комісія встановила, що вони не відповідають вимогам Закону «Про всеукраїнський та місцеві референдуми». Зокрема, не виявлено відомостей, які підтверджують досягнення учасниками зборів 18-річного віку на день проведення зборів і постійне проживання на території України.

Комісія відзначає, що затверджене на зборах громадян формулювання питання, яке пропонується винести на всеукраїнський референдум, унеможливлює встановлення юридичних наслідків ствердної відповіді на нього, а відтак і визначення подальших дій відповідних органів держави.

КРИМІНАЛ

Убили депутата

Уночі біля свого будинку в селі Охотникове було вбито депутата Сакської райради, члена партії «Союз» Олега Печерицю. У нього двічі вистрелили з мисливської рушниці, від чого він помер на місці, повідомили в кримській міліції.

О. Печериця був директором приватного підприємства «Робінзон» і засновником інших підприємств. За даними правоохоронців, у 1993 році його було засуджено судом міста Саки на три роки позбавлення волі з відстрочкою на два роки. Невдовзі судимість було погашено. Пізніше знову притягався до кримінальної відповідальності, але справу припинили в 2000 році.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 219 (4469)
СУБОТА, 15 ЛИСТОПАДА 2008

У Маріуполі створено робочу групу зі зменшення негативного впливу кризи на економіку міста *(Укрінформ)*



Миколу Жулинського призначено головою Комітету з Національної премії України імені Тараса Шевченка *(Укрінформ)*

СПОРТ

Не обійшлося без несподіванок

Футзал. VII турнір команд журналістів «Кубок «Голосу України». 10—14 листопада. 4-й тур. **«Новий канал»—ТРК «Київ». 5:7** (Маргієв, Квашенко, 2, Маслак (автогол), Ясинський (автогол) — Савченко, 4, Пострелко, Ясинський, 2). **«Спорт-тайм»—«Динамо». 5:10** (Ржечко, Поворознюк, Місюра, 3 — Литвиненко, 3, Лукацький, 5, Несенюк, Волк).

	В	Н	П	М	О
1. «Голос України»	**4**	**0**	**0**	**26–6**	**12**
2. ТРК «Київ»	**3**	**0**	**1**	**22–22**	**9**
3. «Динамо»	**2**	**0**	**2**	**20–21**	**6**
4. «Спорт–тайм»	2	0	2	19—24	6
5. «Новий канал»	1	0	3	22—26	3
6. «СЭ»	0	0	4	7—17	0

Цей тур істотно змінив турнірну ситуацію. По-перше, команда «Голосу України» після перемоги над «СЭ» (4:1) забезпечила собі підсумкове перше місце. А от на друге вийшов ТРК «Київ», котрий відтіснив «Спорт-тайм», позиція якого вважалася непохитною, аж на четверте місце. А на третій позиції перед завершальним днем розташувалася команда інформаційного відділу ФК «Динамо», котра несподівано переконливо переграла спорттаймівців.

Дві країни — одна команда

Футбол. Це гасло підтвердили вчора на спільній прес-конференції у столичному Будинку футболу президент ФФУ Григорій Суркіс і президент Польського футбольного союзу (PZPN) Гжегож Лято. Керівники національних федерацій розповіли про підсумки дводенного візиту польської делегації до Києва, під час якої планується проведення низки двосторонніх засідань.

Спочатку пан Суркіс привітав свого колегу з обранням на посаду. Потім обидва президенти засвідчили, що навіть за умови світової фінансово-економічної кризи уряди України та Польщі рішуче налаштовані виконувати всі зобов'язання щодо підготовки Євро-2012.

Президент ФФУ нагадав, що всі політичні сили в нашій країні заявили: в жодному разі не підуть в опозицію до єврочемпіонату. Бажано, щоб слова не розходилися з ділом. А наші політики виявляли ще більше патріотизму.

— Утім, справи йдуть за наростаючою, — сказав Григорій Михайлович. — Уже функціонує красень-стадіон у Дніпропетровську, наступного літа елітна арена відкриє свої двері в Донецьку. Розпочалася серйозна реконструкція НСК «Олімпійський». Ведуться будівельні роботи на новому терміналі в аеропорту «Бориспіль» тощо.

Стосовно ситуації у Львові Григорій Суркіс сказав, що він дуже хотів побачити це чудове і важливе для країни місто серед тих, хто прийматиме Євро-2012. Воно і до кордону із Заходом найближче. Однак ситуація там непроста. Але, як кажуть, рятування потопаючих — справа рук самих потопаючих. В іншому разі знайдеться заміна.

Гжегож Лято розповів, що перший із польських стадіонів, котрі прийматимуть чемпіонат, з'явиться влітку наступного року в Познані. Стосовно ситуації у Варшаві, то там на місці майбутньої арени вже вбито спільні опори. Ну а термін здачі — до 2011 року.

Багато цікавої інформації надав присутній на прес-конференції головний операційний директор УЄФА Мартін Калін, котрий віднедавна став ще й координатором проекту «Євро-2012». До речі, чимала його заслуга в тому, що у Швейцарії та Австрії нинішнього літа відбувся чемпіонат Європи на найвищому рівні.

Отже, пан Калін, маючи високі повноваження УЄФА, всіма засобами сприятиме тому, щоб футбольний єврофестиваль в Україні та Польщі відбувся на найвищому рівні. Він сказав: «Зокрема, в Україні вже зроблено чимало. Однак попереду ще багато завдань. Але я переконаний, що українці, як і поляки, успішно впораються з дорученою великою справою. Побачите, як і колись у Португалії, завдяки єврочемпіонату в Україні та Польщі спостерігатиметься потужне економічне зростання».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Завтра — Всесвітній день пам'яті жертв дорожньо-транспортних пригод

Кожні дві години гине людина

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Дуже важливо цього дня вшанувати пам'ять жертв ДТП та висловити співчуття їхнім родичам, — каже начальник прес-служби Департаменту ДАІ МВС України Ніна Хмелевська. — Адже на наших дорогах гине та травмується дуже багато людей. Кожні дві години гине людина і кожні 15 хвилин відбувається ДТП. Торік було зафіксовано пік аварійності на дорогах: 7,5 тисяч загиблих і більш як 50 тисяч поранених. Під час проведення в Україні відповідних акцій та профілактичних заходів працівники Державтоінспекції дотримуються рекомендацій, зазначених у резолюціях ООН. Особливу увагу приділяємо наступним п'яти чинникам ризику: невикористанню водіями ременів безпеки і дитячих утримуючих пристроїв, керуванню транспортними засобами в стані алкогольного або наркотичного сп'яніння, їзді на мототранспорті без шоломів, порушенням правил швидкісного режиму їзди та розвитку належної інфраструктури.

Особлива категорія учасників дорожнього руху — діти. За десять місяців цього року на українських дорогах загинуло 568 дітей. Щоб зменшити цю страшну статистику, ДАІ постійно проводить профілактичні заходи. Зокрема, днями в столиці управління ДАІ в м. Києві спільно з компанією Шелл (власник мережі заправок) та Головним управлінням науки і освіти КМДА запровадили програму для школярів 5—6 класів у школах Шевченківського та Голосіївського районів. Вона має навчити безпечній поведінці на дорогах міста близько 13 тисяч школярів. Для учнів надрукували спеціальні зошити з картою районів, маршрутами, якими діти ходять до шкіл, найнебезпечнішими ділянками. Також розмістили фото районних перехресть і вулиць.

— Наша компанія стурбована, що в столиці зростає кількість аварій. Тому ми вирішили запровадити цю програму, — пояснює керівник компанії «Шелл» в Україні Патрік ван Дале. — Торік її було введено у Святошинському районі. В майбутньому таку програму хочемо запровадити у всіх районах Києва.

Департамент ДАІ МВС України закликає вшанувати 16 листопада жертв дорожньо-транспортних пригод і вкотре просить не порушувати правил дорожнього руху.

Олександр ПЕКНИЙ.



Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

Безробіття зростає, але автомобілі ще купують...

Більшість підприємств Черкащини скорочує кількість працівників або переходить на неповний тижневий графік роботи, а в автосалонах обласного центру триває пожвавлення.

За словами менеджера Українського автомобільного холдингу Владислава Дігтяря, протягом жовтня план продажу легковиків перевиконали на 30 відсотків. Причому, 60 відсотків нових власників автівок розплачувалися за них готівкою, а місяць тому таких було 5 відсотків. Між тим у жовтні близько 22 тисяч громадян шукали роботу. Щодня їх кількість зростає. Щоб зареєструватися на біржі праці звільнені працівники займають чергу о п'ятій годині ранку.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Перший соціальний магазин для незахищених громадян

У Рівному створено перший соціальний магазин, де за цінами виробника, без націнок і всіляких торговельних накруток, можуть придбати осінній та зимовий одяг найменш захищені громадяни. Ідея такого проекту належить депутату Рівненської обласної ради Станіславу Савінському. А допомогли її втілити вітчизняні виробники, які вважають себе соціально відповідальними перед незаможними у цей скрутний час.

— Відкриття такого магазину, — кажуть рівняни, — гідний приклад для наслідування.

Олександра ЮРКОВА.

Енергетики запобігли вибуху газу в багатоповерховому будинку

Кілька тривожних дзвінків мешканців багатоквартирного будинку у кварталі Комарова змусили похвилюватися фахівців «Луганськгазу». Люди повідомляли, що газові піч і труба «б'ють» струмом і просили розібратися. За дзвінком співробітників газової компанії на місце виїхала рейдова бригада ТОВ «Луганське енергетичне об'єднання». Перевіривши всі комунікації, фахівці незабаром знайшли вогнище лиха. Це була квартира, де мешкали три луганчанки. Щоб зменшити показання лічильника, вони поставили на газову трубу спеціальний пристрій, тому стояк був під напругою, що сприяє спалахуванню. Завдяки роботі фахівців і пильності громадян цього разу пожежі й вибуху вдалося уникнути.

До слова, у кварталі Ватутіна два тижні тому спалахнула квартира. Причина — витік газу і напруга по газовій трубі.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

ФОТОФАКТ

При реконструкції Московської площі столиці, що триває навколо автовокзалу в три зміни щодоби, настала черга й знесення 103-річної будівлі колишнього райвідділу міліції та УБОЗу.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.



Діяли під маскою «кредитної спілки»

Більше трьох десятків чужих автомобілів реалізували четверо житомирян, які створили так звану кредитну спілку. Схема була нескладною. «Спілка» пропонувала позику на вигідних умовах під заставу автомобіля. Серед потенційних клієнтів перевагу надавали власникам найпрестижніших марок — BMW, Lexus тощо. Під заставою керівники фірми мали на увазі оформлення нотаріального доручення на право розпорядження автомобілем. Про подальшу долю своїх машин більшість господарів так і не дізналася.

Як повідомив начальник управління по боротьбі з організованою злочинністю УМВС України в Житомирській області Едуард Федосов, в окремих випадках від моменту отримання позики людиною до продажу її власності минало не більше трьох днів. Оперативності сприяло те, що машини реалізовували навіть за півціни. Коли ж власники авто повертали позику, яка становила 30—40 відсотків вартості застави, їх претензії просто не приймалися за принципом «уперше вас бачимо». Спілка змінювала як місце розташування, так і представників, що давало змогу знаходити нових жертв. Під час обшуків вилучено документи, які підтверджують, що діяльність «спілки» підпадає під кілька статей Кримінального кодексу.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Департамент ДАІ МВС України закликає вшанувати 16 листопада жертв дорожньо-транспортних пригод

Юлія Тимошенко зустрілася зі своїми закордонними колегами

У Кишиневі в рамках ради глав урядів Співдружності незалежних держав Прем'єр-міністр України зустрілася з президентом Молдови Володимиром Вороніним, прем'єром Казахстану Карімом Масімовим, а також провела зустріч із прем'єр-міністром Республіки Азербайджан Артуром Расі-заде. Обговорювалися питання економічного співробітництва між двома країнами і питання мінімізації впливу світової фінансової кризи на економіки України й Азербайджану. Зі своїм російським колегою Юлія Тимошенко також провела особисту зустріч. Йшлося про подальші постачання російського газу в нашу країну і його прокачування в країни Європи. Разом з Тимошенко у складі української делегації в Кишинів вирушили віце-прем'єр Григорій Немиря, міністр економіки Богдан Данилишин, заступник міністра закордонних справ Юрій Костенко. У центрі уваги — придністровське врегулювання і питання економічного співробітництва. Про свою неучасть у саміті напередодні заявила Грузія — після війни в Абхазії ця країна вирішила вийти зі СНД.



На знімку: Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко, президент Республіки Молдова Володимир Воронін, глава уряду Російської Федерації Володимир Путін.

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА (Укрінформ).

У 2012-му прощання зі злотим може не відбутися

Питання запровадження євро в Польщі днями обговорювали у Франкфурті, де зустрічалися польський прем'єр-міністр Дональд Туск та президент Європейського центрального банку (ЄЦБ) Жан-Клод Тріше.

Після переговорів польський прем'єр уперше не відкинув можливості перенесення запланованого на 2012 рік введення євро на пізніший термін. Нагадаємо, що для переходу на єдину європейську валюту Польщі необхідно внести відповідні зміни до конституції. Для цього правлячій коаліції слід заручитися підтримкою опозиційних сил. А саме — партії «Право і справедливість», яку очолює брат президента країни Ярослав Качинський. В ЄЦБ Дональду Туску дали зрозуміти, що без упевненості у внесенні змін до основного закону черговий крок на шляху заміни польської національної валюти на євро буде надто ризикований.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

У Севастополі живуть найбагатші?

Такого висновку можна дійти з інформації, яку озвучив заступник голови СМДА Елімдар Ахтемов: «З майже 400 тисяч жителів Севастополя лише 700 родин звернулися за одержанням субсидій. Тоді як в Івано-Франківській області — 40 тисяч родин, у Запорізькій — майже 100 тисяч».

Тим часом міські депутати навіть не внесли до порядку денного для обговорення на черговій сесії питання про комунальні тарифи. Зате наклали мораторій на їхній перегляд, аргументувавши таке рішення тим, що севастопольці недостатньо заможні. Е. Ахтемов у міському телеефірі так прокоментував депутатську турботу про виборців: «З точки зору виборів не підвищувати тарифи для населення — захід дуже популярний. А з точки зору економіки й життєдіяльності міста він — абсолютно неприйнятний. У нас найнижчі тарифи в Україні, і навіть у наших найближчих сусідів — в АРК — тарифи вдвічі вищі».

До речі, цього року на дотацію підприємств ЖКГ місто витратило майже 100 мільйонів гривень. Прогнозована на наступний рік цифра — близько 300 мільйонів. Загальний планований бюджет Севастополя на 2009 рік — 1 мільярд 300 мільйонів гривень.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Від міліції до лікарні — через сміттєпровід

Із незвичайним проханням звернулися до рятувальників мешканці багатоквартирного будинку в мікрорайоні Жовтневий у Макіївці (Донецька обл.): у сміттєпроводі застряг 28-річний чоловік. Як розповіли «Голосу України» у Центрі пропаганди ГУ МНС України в Донецькій області, визволяти бідолаху довелося більш як три години. Для цього розбили залізобетонну трубу з п'ятого по третій поверх житлового будинку. Спочатку потерпілого обв'язали спеціальною рятувальною мотузкою, за допомогою якої згодом спустили донизу. Врятованого передали до рук медиків. У стані середньої тяжкості з забиттям грудної клітки та переломом ключиці його госпіталізовано до травматологічного відділення міської лікарні. На запитання, чому він заліз до сміттєпровода, потерпілий пояснив: мовляв, ховався від міліції. Це не перший випадок, коли рятувальникам доводиться витягати людей зі сміттєпровода: такі інциденти траплялися в Маріуполі та Горлівці.

Ліна КУЦ.

Хабарі брав гривнями і доларами, а тримав у робочому столі

Під час отримання хабара оперативники спецпідрозділу боротьби з корупцією та організованою злочинністю УСБУ у Вінницькій області та слідчого відділу обласної прокуратури затримали одного із заступників Дністрянської митниці. Щоб обійти митний контроль на міжнародному пункті пропуску у Могилеві-Подільському на кордоні з Молдовою, власник товару зайшов у кабінет заступника начальника митниці не з порожніми руками. Його затримали, як кажуть, на гарячому, під час передачі хабара. Крім того, під час огляду робочого місця посадовця правоохоронці виявили ще 6,6 тисячі гривень та 3 тисячі американських доларів. За фактом одержання хабара службовою особою Вінницька обласна прокуратура порушила кримінальну справу, **повідомили у прес-службі прокуратури.**

Віктор СКРИПНИК.

СВІТ КОРОТКО

РОСІЯ

Дума зробила перший крок до збільшення терміну президентства

Депутати Держдуми РФ у першому читанні схвалили поправки до конституції, що стосуються збільшення термінів повноважень президента і Державної думи РФ — до шести і п'яти років відповідно. Нині термін роботи глави держави і нижньої палати російського парламенту становить чотири роки. За прийняття поправок проголосували 388 депутатів, відмовилися схвалити пропозиції з продовження президентського терміну — 58. Противниками ініціативи Медведєва виступають парламентарії від фракції КПРФ, що нараховує 57 депутатів. Для прийняття проекту поправок у першому читанні були необхідні голоси 300 депутатів з 450. Дмитро Медведєв уніс на розгляд парламентаріїв проект поправок до конституції буквально днями — 11 листопада.

КЕНІЯ

Пірати захопили чергове судно

Китайське рибальське судно було захоплено піратами біля берегів Кенії ввечері в четвер. На човні — 24 особи, серед яких 15 китайців, один тайванець, один японець, три філіппінця і четверо в'єтнамців. Викрадачі наказали рибалкам плисти до південного узбережжя Сомалі. Нагадаємо, з початку року пірати скоїли напади на 83 судна, з них 33, на які нападали, вдалося захопити. Тепер в очікуванні викупу вони утримують щонайменше 12 суден і понад 200 осіб. Серед них — українське судно «Фаїна», яке сомалійські пірати утримують з 25 вересня. 10 листопада ЄС почав операцію зі знешкодження піратів в Аденській затоці. В операції беруть участь щонайменше сім кораблів.

ФОТОФАКТ



З двома тримісячними тигренятами, яких виходили фахівці Київського зоопарку, оскільки мати відмовилася їх годувати, нині можуть познайомитися (і навіть подарувати смугастим малюкам іграшки!) усі відвідувачі звіринцю.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У Чернівцях зупинили молокозавод,

його вважають винним у масових отруєннях дітей

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

На момент, коли верстався номер, у Чернівцях захворіли 59 вихованців дитсадків. Госпіталізовані — 29, решту малюків лікують амбулаторно. Випадки захворювань зареєстровано в 23 дошкільних навчальних закладах міста. Загалом працівники міської санепідемстанції провели бактеріологічне та вірусологічне дослідження близько двох сотень дітей та півтори сотні працівників дошкільних установ. Обстежували воду, продукти харчування, готові страви та напівфабрикати. Перевірили всіх постачальників продукції до дитячих установ. Медики виявили у хворих збудник дизентерії Зонне. У змивах, відібраних на ВАТ «Чернівецький міський молочний завод» для бактеріологічного дослідження, виявлено саме збудника дизентерії Зонне. У зразках води, відібраних із локального водопроводу підприємства, встановили перевищення допустимих показників бактерій групи кишкової палички у 100 разів. Кишкову паличку виявили і на змивах рук та спецодягу працівників заводу. Загалом на заводі знайдено цілу низку порушень вимог санітарного законодавства: у виробничих приміщеннях відлущується штукатурка на стелях, стіни вкриті пліснювою, масове недотримання вимог санітарної обробки обладнання. Крім того, вода із власної свердловини непридатна для вживання. Матеріали стосовно Чернівецького молокозаводу передано до прокуратури. Проте дошкільні установи на карантин не закрили. Усюди проводять дезінфекцію вологим та камерним способом. Хворих та осіб, що контактували з ними, взято під медичний контроль. У раціон дітей додано фіточаї, гранатовий сік, аскорбінову кислоту.

Сергій СУЛИМА.

Захист мисливських угідь схожий на фронтові сутички...

На єгерів приватного підприємства «Ольвіта», що на Волині, ввечері 12 жовтня вчинено напад. Як розповів директор цього господарства Віталій Дячук, тоді ж йому зателефонував єгер і повідомив, що поблизу сіл Свійчів Володимир-Волинського і Тумин Локачинського районів в угіддя господарства з увімкнутими прожекторами в'їхав автомобіль. Через півгодини на місце пригоди двома всюдиходами УАЗ прибули сам Віталій Дячук і ще сім його співробітників. Приблизно о 20-й годині вони побачили авто, яке рухалось полем назустріч. Окрім фар, на ньому було ще декілька потужних прожекторів. Помітивши машину і людей поблизу неї, авто ніби загальмувало, але різко набрало швидкість і рушило просто на працівників «Ольвіти». Лише щаслива випадковість врятувала їх від наїзду всюдихода. Наздогнати порушників не вдалося, бо у втікачів була потужніша машина. Однак єгері помітили, що на номерних знаках автомобіля було дві сімки. На думку Віталія Дячука, порушники тікали, найімовірніше, з убитим лосем або диким кабаном.

Це неподинокий випадок браконьєрства. Три місяці тому, на відкритті сезону полювання на качок, у цих же угіддях жорстоко побили єгеря Бориса Дячука. Нападника — мешканця села Галинівка Володимир-Волинського району Андрія Яковлєва — засуджено до двох років позбавлення волі. У жовтні, на вимогу цього ж єгеря надати документи на полювання, мешканець села Галинівка Микола П. і Всеволод П. з Нововолинська вчинили опір природоохоронцю, порвали його службову форму. Порушники також погрожували єгерю розправою, приставили до нього рушницю.

Ось такі останнім часом надходять повідомлення з мисливських угідь Волині. Тож час, очевидно, працівникам міліції активніше втручатися в такі ситуації і згідно із законом зупиняти нахабних любителів дармової дичини.

Микола ЯКИМЕНКО.



Заходами на Михайлівській площі столиці завершиться сьогодні акція «33 хвилини», присвячена 75–й річниці Голодомору *(Укрінформ)*

З вини столичного Управління ДАІ до Пенсійного фонду не надійшов 1 млн. гривень *(Укрінформ)*

Геноцид, він і в церкві геноцид

Священний синод УПЦ МП несподівано для своїх войовничих адептів назвав голодомор 1932—1933 років в Україні... геноцидом.

У зверненні найвищого церковного органу, підписаного, між іншим, самим митрополитом Київським і всієї України Володимиром (Сабоданом) сказано, що історія наша знає багато тяжких часів, «але в тридцяті роки Україна вперше пережила штучний голод, масове вбивство мільйонів своїх громадян, цинічне, цілеспрямоване, безжальне... На щедрому українському чорноземі вмирали у страшних муках мільйони людей. Цей геноцид був спробою знищити саму душу народу, привести її до повного духовного рабства».

Автори звернення зазначають, що УПЦ у глибокій скорботі молитвенно згадує жертв голодоморів та інших репресій радянського тоталітаризму і застерігає від антигуманної ідеології, що призвела до жахливої трагедії: «Такої кількості жертв не було навіть під час війни. Воістину, режим вів кровопролитну війну з власним народом...» Якщо зважити, що представники УПЦ МП досі, як правило, уникали навіть участі у жалобних заходах із вшанування пам'яті жертв голодомору і «молитвенно» підтримували акції, що їх влаштовували спадкоємці кровавого режиму, то звернення Священного синоду можна без перебільшення назвати революційним.

Звісно, який Корнілов може спокійно перенести таку «наругу» церковників над «історичною правдою», що її пропагує його «богоугодна» філія Інституту країн СНД? Для чого було всує згадувати слово «геноцид», гнівається «посланник» українофоба Костянтина Затуліна. Втім, на його думку, виправдати «єресь» може те, що «більшість ієрархів просто не замислювалися над сенсом цього слова». Тобто що взяти з «неграмотних попів», вони ж свій сан підпирають не дипломом істфаку Донецького університету, а в духовних семінаріях слово «геноцид» могли запросто сплутати з «Гоморою»...

Сумніваюсь, що така «висока оцінка» розумових властивостей ієрархів УПЦ МП спокійно сприйметься навіть терплячими до всього суєтного душпастирами церкви. Як і оцінка Корнілова ефективності їхніх діянь: «Поки що рішення Священного синоду УПЦ з голодомору, як і більшість рішень синоду, залишилося не дуже поміченим на Україні, навіть серед людей віруючих», — стверджує дослідник «наукових істин». За такі характеристики можуть і від церкви відлучити. Тим паче що нині вона якраз очищається від лжеправославних братств...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Асоціація народних депутатів України з глибоким сумом сприйняла звістку про смерть 14 листопада 2008 року
ВОРОБЙОВА
Олександра Костянтиновича
народного депутата 1-го скликання.
У політичному, громадському житті був активним учасником законотворчого та політичного процесу. Олександр Костянтинович назавжди залишиться у нашій пам'яті гранично порядною і самовідданою людиною, активним громадянином нашої держави. Найщиріші співчуття сім'ї і близьким покійного.

«Якщо духовність нашої країни відродиться, то ми здолаємо всі перешкоди і труднощі»

У поминальні дні в усіх українських школах проходять мітинги пам'яті

«Голос України» побував на одній з таких урочистих лінійок у столичній гімназії біотехнологій № 177.



У величезних дитячих очах стоять сльози. Вони старанно читають вірші й вимовляють уголос страшні цифри, щосили намагаючись не розридатися. А ті, хто стоїть зі свічками у руках, нишком змахують сльозинки. Видно, що кадри хроніки тих років на екрані під тиху, сумну музику до глибини душі зворушили їх — таких сучасних і, як їм здається, таких, що знають уже про все на світі у свої 10—15 років.

«Дай мені, Бозю, хоч соломинку, щоб не втонути в Голодній Ріці», — тихо промовляє шестикласниця в білій полотняній сорочці, простягаючи руки до невидимого Спасителя, і найбільші шкільні бешкетники ковтають клубок у горлі. Мітинг пам'яті завершується нагадуванням про те, що через тиждень у кожному домі запалимо свічку пам'яті, яка зігріє душі тих, хто нині дивиться на нас із небес.

«Ми сприймаємо це як те, що більше не повинно ніколи повторитися. Треба знати історію нашого минулого, щоб не зробити помилок у майбутньому. Тому треба щороку цю подію відзначати, поминати тих людей, які померли такою страшною і болючою смертю», — каже «Голосу України» одна з учасниць урочистої лінійки восьмикласниця Олена Тучина.

«Мені спочатку так стало страшно... — розповідає десятирічна гімназистка Катя Тартаковська. — Показали такі жахливі фотографії. У дитини від голоду голова більше, ніж тулуб. Жах!».

Учні як ніколи тихо розходяться по своїх класах, а директор гімназії Ірина Сташевська дякує учасникам короткої театралізованої дії: «Ви молодці! Так все красиво, зворушливо, по-людськи, і видно було, що ви перейнялися цією трагедією. Я бачила, що все це ви пропустили через себе»...

«Дуже важливо в такому заході зберегти зв'язок поколінь. Хочеться, щоб поняття добра і людяності були у наших учнів на першому місці. І я взагалі вважаю, що якщо духовність нашої країни відродиться, то ми здолаємо всі перешкоди і труднощі. Це — найголовніше», — підсумувала в інтерв'ю «Голосу України» Ірина Станіславівна.

Яна СТАДІЛЬНА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Президент Росії Дмитро Медведєв відмовився брати участь у заходах з нагоди 75-ї річниці Голодомору

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Ми також констатуємо намір частини політичної еліти й керівництва України використовувати ставлення до цієї проблеми як свого роду «тест на патріотизм і лояльність», — додає у своєму посланні українському колезі президент РФ.

За словами Медведєва, в Україні «завзято мусується теза про «цілеспрямований голодомор-геноцид українців». «У результаті в тому числі й Ваших особистих зусиль ця лінія навіть одержує законодавче оформлення», — зазначає він, маючи на увазі закон від 28 листопада 2006 року, «в якому стверджується, що «голодомор 1932—1933 років на Україні є геноцидом українського народу».

Медведєв згадує й ініціативу Ющенка про кримінальну відповідальність «за заперечення викладеної в законі версії подій цього періоду», думаючи, що в такому разі «над незгідними — як у колишні часи тоталітаризму — нависає загроза переслідування».

«Ці зусилля скоріше спрямовані на те, щоб максимально роз'єднати наші народи», — впевнений президент РФ, заявляючи: «Тих, хто протаскує тезу про «голодомор-геноцид», найменше цікавить наукова точність. У хід ідуть підтасовування і перекручування, фальсифікація даних про кількість загиблих. Створенню спотвореної картини сприяють і публічні заяви представників керівництва країни».

«Нам варто зосередитися на виправленні небезпечного перекосу, що намітився у висвітленні цього питання, коли за гаслом «осуду геноциду українців» применшується трагедія інших постраждалих народів колишнього СРСР. Пропоную почати роботу з формування спільних підходів щодо цих подій. При цьому було б доцільно залучити й експертів з Казахстану, Білорусі, інших зацікавлених держав СНД», — пропонує президент Росії.

«Поки що, із врахуванням викладеного, не вважаю за можливу свою участь у заходах з нагоди відзначення на Україні 75-ї річниці «голодомору», — підсумував Д. Медведєв.

Зачитують імена жертв

РЕГІОН

Прізвища померлих від голоду в 1932—1933 роках земляків зачитують щодня на урочистих лінійках учні шкіл Шаргородського району на Вінниччині.

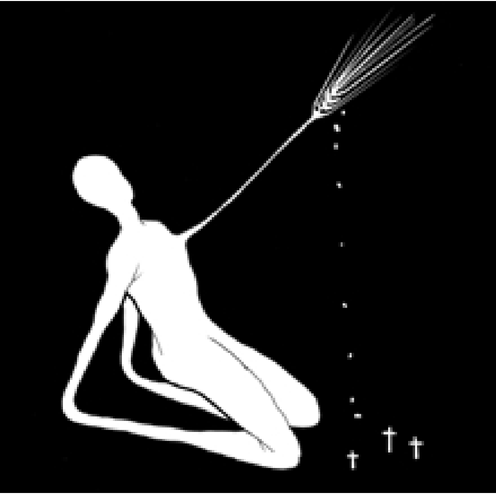
Акція скорботи триватиме до 21 листопада, коли відзначатимуть сумну дату 75-х роковин голодомору. Їй приурочена книга «Трагедія мого краю», видана в районі. Саме з цієї книги зачитують імена тих, чиє життя обірвалося в дні великого голоду.

За словами голови Шаргородської райдержадміністрації Віктора Ковальського, у 1932—1933 роках населення району зменшилося на 20 тисяч осіб, це приблизно половина від нинішнього кількісного складу його жителів. У виданій книзі зафіксовано тільки 6573 прізвища. Матеріали для неї збирали краєзнавці, історики, журналісти, ветерани війни і праці, а також вчителі й учні-пошуковці усіх шкіл району. Чи не найбільше прізвищ і фактів того страшного часу встановив краєзнавець з села Плебанівка Анатолій Нагребецький. Він працював не тільки у своєму селі. Крім прізвищ, у книзі вміщено спогади очевидців, архівні документи і фотографії. Надруковано видання за кошти районного бюджету. 35 тисяч гривень затрачено на друк 1,5 тисячі примірників. «Трагедію мого краю» передано у кожну бібліотеку, школу, сільраду.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ПАМ'ЯТЬ 33-го

Коля



Найстарший Артем забарикадувався на горищі і кидав на грабіжників цеглину за цеглиною:

— Не дам більше й зернини, песиголовці кляті! — кричав відчайдушно. — Не зоставлю братів на голодну смерть...

Аж цегли не стало. Один із активістів скочив на горище і вистрілив у Артема з пістолета: «Готовий... Більше не буде, контра, пантруватися...» — з огидою спльовував од несподіваної давкої нудоти. Господарі Антоніна й Андрій лежали в сінях непритомні, а комнезамівці нарешті вшилися з двору, регочучи й посвистуючи, мов банда чужоземних загарбників.

Тіло Артема наступного дня два діди-«санітари» вивезли на цвинтар і вкинули у спільну яму. Охлялі, знеможені Антоніна й Андрій не мали сил підвестися з долівки. Випадково прийшов знайомий фельдшер, оглянув їх: крім голоду, обох ще й черевний тиф доконував. І відправили Антоніну й Андрія аж до Черкас у лікарню. Коля тепер сам на господарстві.

Кілька курей голодних скубли бур'янець та спориш. Коля їх не різав, адже птиця рятівні яєчка несла, і він давав поживок восьмирічній Оленці та меншим — Марисі, Ганнусі, Яринці, Тарасикові й Васильмові дворічному. Знесилили братики й сестрички — лише жилки голубі крізь тонку шкіру світяться. Коля їм тепер і за матір, і за батька. Щодня їх купає, спати вкладає. А вранці годує вареною квасолею, яку до схід сонця, коли всі спали, приносила хрещена Горпина Лазуриха. Інколи від неї перепадали грудка сиру, або шматок мамалиги, або ще й молока глечик.

Після сніданку Коля біг до школи. Всі предмети він знав на відмінно і дуже мову й літературу любив, часто дивуючи своєю фантазією вчительку.

— Колю, такого ж не пишеться в книжці, — лагідно усміхалася вчителька, — та нічого, розказуй далі...

Коля розповідав і згодом плакав за долю персонажів, соромливо закривши долонею очі. Жалісливий був Коля — страх.

А то раптом Колі не стало в класі.

Прибігли хлопчаки до нього додому — він на дерев'яному ліжку палав у гарячці.

— Не підходьте близько! — застерегла суворо, мов доросла, сестра Оленка. — У Колі тиф! — І заголосила на всю хату: — Ми хочемо їсти...

А що хлопчаки могли вдіяти? — постояли-постояли біля Колі журно і розгублено та й пішли собі.

І вечір настав.

Поснули діти голодні, а Коля ворушився в ліжку, благаючи допомоги. Вранці до них прибігла двоюрідна сестра Оляна й розповіла, що у тітки Горпини Лазурихи також тиф і що замість неї тепер вона приходитиме. Приносила тітка Оляна якесь вариво рідненьке у горщику, а сиру й мамалиги вже не було...

Надворі тепер був травень, дужий, як парубок молодий. Розстелив свої ніжні сині квіти скрізь, і Колі страшенно хотілося на вулицю, де сонце і тепло, ще й птахи виспівують, аж захлинаються. Коля пробував підвестися з ліжка, але відразу падав, падав і підводився. І крутилося в нього у голові, й нудило від голоду та хвороби.

А тут захворіла на тиф і двоюрідна сестра Оляна, тож ніхто вже не приходив.

Та ось поміж людей пішла чутка, що з недоспілого жита гарні коржі виходять. Тільки їсти їх треба дуже мало, щоб не вмерти. Почув і Коля цю вістку. І вже таки витупцювався спочатку в сіни, потім надвір. А надворі вже спориш зелений вибехкав куди твоє діло — майже по коліна. Густий-густенний спориш! «Оце якби корівку не забрали, то хай би паслася-наїдалася, та молоком усіх годувала...» Взяв Коля кволою рукою у коморі серпа, нажав поволеньки, мов дід старий, часто перепочиваючи, молодого жита. Ретельно витріпав зерно з укосу до колосочка. За тим зерно розтер у великій макітрі, підсолив, перемішав із розбитим яйцем і на сковороді в садку коржі заходився пекти. Пахли ті коржі, здається, на весь світ. І коли вже тих коржів напік, покликав дітей, наказуючи авторитетно: «Їжте, мої любенькі, та тільки потрошку...»

Діти допалися до коржів, як голодні вовченята.

— Не можна більше! — як ото, бувало, батько колись остерігав їх, повторював Коля. — Ідіть тепер спати, а я подибаю в долину, води принесу, щоб випрати ваше шмаття.

Всенький день минув, поки Коля ходив у долину. Набрав він відро води і вже хотів іти до хати, але ж соловейки лунко так на вербах тьохкають-виспівують. Заслухався він і забув про все на світі. Смеркалося непомітно.

Зорі, як лампадки, божественно сяяли над головою. Коля несамохіть пісню тихцем заспівав, яку чув од улюбленої вчительки: «Сміються, плачуть солов'ї...»

Додому повернувся пізно. Місячне сяєво освітлювало хату, ніби сонце удень. Діти лежали покотом на долівці; за постіль правила їм солома, покрита домотканим полотном. Коля шукав очима миску з житніми коржиками. Вона стояла на столі порожня. «Поснули, минеться...» — Коля збирав розкидану по хаті благеньку одіж, щоб у сінях оце й випрати, бо спати йому не хотілося. Зранку просушить випране на сонці, й діти зодягнуться в усе чисте. Аж раптом вони заойкали, потім голосно заверещали, ніби їх різали ножем. Василька й Тарасика нестерпно судомило в корчах, аж поки обидва не замовкли. І четверо дівчаток, одна за одною, перестали голосити...

На ранок Коля виносив рідних братиків та сестричок по черзі в садок. Викопав велику яму, встелив дно квітками барвінку й вишневого листя і поклав туди всіх. Перехрестив, як мати їх хрестила на ніч, вкладаючи спати. Довго робив цю тяжку роботу. Падав від безсилля й розпуки і знову брався за лопату. То йому холодно робилося, то вогнем усередині пекло і трясти зачинало. Нарешті, коли засипав яму, взяв сокиру, зрубав велику гілляку з тополі коло воріт і зробив хрест.

Закопав хреста в голови померлих дітей, а потім сплів вінок із вишневого листя й повісив на хресті: «Спіть, братики й сестрички. Спіть, любесенькі...» — ковтав сльози, що котилися з очей. Вимучений і знесилений, Коля знепритомнів і упав на могилу.

Увечері у дворі загавкав собака, якого вже з тиждень не було.

— Де ж це ти бігав, пропащий! — вигукнув Коля сумно і водночас зраділо. Собака крутився, хапав Колю за штани й тягнув до воріт. За ворітьми з'явилися батьки. Андрій і Антоніна повернулися з лікарні. «Татку, мамо!» — закричав Коля.

Батьки ввійшли до хати й побачили на долівці голу, колючу й шелестку, як гадюка, солому. А діток — ані жодного... Пес, настирливо скавулячи, смикав Антоніну за спідницю. За хвилину господарі опинилися в садку коло могили...

І заридали батьки голосно, мов оглашенні, і пес завивав жалібно. А Коля стояв затерплий і тільки шепотів, мов до живих: «Спіть, братики й сестрички. Спіть, любесенькі...»

Олесь ВОЛЯ.

Вітчизняні фармацевти зібралися в Миколаєві, щоб осудити постанови Кабміну, спрямовані на розвал фармацевтичної галузі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Учасники наради дійшли висновку, що реалізація цих постанов, фактично, знищить роздрібну мережу продажу лікарських препаратів. Більшість приватних аптек просто змушені будуть закритися. Існує реальна загроза виникнення дефіциту ліків, про яку споживач уже встиг забути. Ніколи аптека не перевищувала націнку, допустиму державою.

Фармацевти з Чернігова, Одеси, Івано-Франківська, Львова, Донецька, Луганська, Харкова, Криму зібралися для того, щоб виробити загальну програму дій і звернутися до керівництва країни з проханням скасувати названі вище постанови як такі, що загрожують розвалом фармацевтичній галузі в цілому і спричиняють досить серйозні проблеми. До слова, ті, хто не зміг приїхати в Миколаїв на цю зустріч, брали в ній участь у телефонному режимі.

Олена Прудникова, голова Асоціації фармацевтів Миколаївської і Херсонської областей, котра виступила перед колегами, відзначила:

— Зважаючи на все, уряд просто не знає, що насправді сьогодні відбувається у фармгалузі України. І що стосується оптових поставок, і що стосується роздрібу. Як тільки ми дізналися про проект цих постанов, то подумали, що готується рейдерське захоплення підприємств фармгалузі. Нам багато телефонували з різних регіонів — фармацевти казали, якщо постанова 955 набере чинності, то їм доведеться закривати свої аптеки. Ми, у свою чергу, роз'яснювали, що уряд — не ворог, він може просто не знати істинного стану справ. Фармацевти виконують певну соціальну функцію, спілкуються з пільговими категоріями населення, надають їм соціальні пільги, дисконтну систему знижок. Крім того, у нас у місті створено «гарячу лінію» для наших громадян. А тепер — як нам бути?

Прийняті постанови фактично порушують Конституцію України! Ми закликаємо всі інші асоціації до об'єднання і хочемо звернутися до уряду з пропозицією — створити, приміром, раду фармацевтів при Кабінеті Міністрів, щоб раз і назавжди розробити наше законодавство, бо перелічені вище постанови уряду завдали зла нашій галузі. Оптові фірми не можуть відпускати нам ліки, у роздрібі вже немає практично 25 відсотків препаратів, а місцева влада просить фармацевтів мовчати про це, щоб не нагнітати обстановку. Але ми повинні говорити про це, тому що, за умовами ліцензування, у нас має бути певний список ліків, наявних сьогодні в аптеках. Якщо у нас не буде цього переліку — нас позбавлять ліцензій. Крім того, у нас робочі місця, і якщо уряд нас не почує, то армія безробітних в умовах нинішньої економічної кризи ще значно зросте.

Крім вимоги скасування перелічених вище документів уряду, фармацевти запропонували затвердити перелік життєво необхідних ліків, що буде регулюватися державою. На їхню думку, досить розробити 100 найменувань і обмежити їх п'ятивідсотковою націнкою, щоб уникнути плутанини і хаосу. На думку учасників зборів, у цій ситуації є кілька варіантів розвитку подій: або фармацевтичний бізнес буде змушений піти в «тінь», або ж ціни на ліки підскочать у 2—3 рази.

Член ліцензійної комісії державної служби Міністерства охорони здоров'я, заступник голови миколаївської фармасоціації Лідія Криленко підтвердила:

— Постанова 995 унеможливлює роботу нашої роздрібної мережі. Створюється таке враження, що це просто замовлення або недостатнє розуміння урядом суті того, що відбувається, тому ми дуже хочемо, щоб нас почули і пішли на діалог.



Представниця фармацевтичної оптової компанії з Дніпропетровська Ірина Сметаніна, у свою чергу, додала, що «постанова 955 призведе до дефіциту лікарських засобів, до розвалу фармацевтичної промисловості в цілому, страшного безробіття».

Цікаву думку висловила Алла Алексенцева (на знімку)**, член Ради підприємців і роботодавців України, згадавши «Український прорив» Юлії Тимошенко:**

— Я точно знаю, що в програмі уряду «Український прорив» немає таких завдань, як скорочення робочих місць, зменшення заробітної плати, закриття бізнесу і натиск на власних платників податків, — немає цього. Але реальні дії говорять чомусь про інше. І це в умовах економічної кризи!

Не хотілося б вірити, що це — цілеспрямовані кроки уряду до нас. Скоріше, це момент непорозуміння. Постанова 955 — нерозважлива, невмотивована, економічно не обгрунтована і не має права на життя. І я не вірю, що уряд Тимошенко свідомо пішов на цей крок. Ми готові до діалогу, але якщо нас не почують, то це буде або війна світів, або шукання відьом у власній державі. А постраждають від усього цього насамперед соціально незахищені верстви населення. Уряд — він далеко, а люди, що представляють фармацевтичний бізнес, — вони тут. І їм насамперед нести соціальну відповідальність за усіх.

Наприкінці зустрічі фармацевти прийняли рішення направити своє звернення керівництву країни, а також висловити готовність до діалогу. Чи почують їх?..

***

Коли верстався номер. ***Як повідомила Олена Прудникова, 12 листопада представники фармацевтичної галузі з 25 регіонів країни зустрілися з головою Ради підприємців України при Кабінеті Міністрів Оксаною Продан, щоб обговорити ситуацію, що склалася на фармринку. В результаті було ухвалено рішення про створення робочої групи Всеукраїнської ради фармацевтичної галузі з питань антикризових заходів, до якої ввійшли представники 24 областей України. Керівником цієї групи одноголосно було обрано Олену Прудникову. Її заступником з економічних питань фармгалузі обрано Аллу Алексенцеву, зі зв'язків з областями — Лідію Криленко.***

Олена РЕШЕТНИКОВА.

Фото автора.

Оптові фірми не можуть відпускати нам ліки, у роздрібі вже немає практично 25 відсотків препаратів

З Днем працівників сільського господарства!

Дорогі наші працівники ланів і ферм, чиїми натрудженими руками годується Українська Нація!

Радісно вітаю і сердечно поздоровляю вас із нашим головним святом трудящих людей на землі — Днем працівників сільського господарства!

У цей урочистий день ми вшановуємо самовіддану працю людей села, цей день є Святом Ваших натруджених рук.

Це Свято замикає собою чергове коло одвічного кругообігу змін сезонів, робіт і обов'язків у щорічному календарі непростого сільського життя і водночас започатковує нове, наступне коло у безкінечному плині часу.

Адже насправді течія великої ріки життя кожної людини і цілого людства визначається не рухом стрілки на циферблаті годинника, а ритмом оранки, внесення добрив, сівбою, збиранням врожаю і ритмом доїння корів. За всім цим ритмом стоїть величезна напружена робота сільських трудівників.

А тому пам'ятаймо, що сонце світить, хліб росте, яблука в садах наливаються на нашій святій Українській землі незалежно від указів Президента, постанов Верховної Ради, дій бюрократів і намірів політиків.

Не солодкі слова можновладців, а Ваші натруджені руки годують Українську Націю.

Пам'ятаймо, що саме завдяки Вам, завдяки Вашій самовідданій праці з'являється наш святий хліб і все добро землі на кожному столі. А тому не в обіцянках влади, а саме в цьому святому хлібі насущному і в Ваших руках є Найвища Справедливість Божа!

Вірю, що, незважаючи на труднощі, ми разом побудуємо нову, справедливу Україну, де не буде жодних фальсифікацій і де торжествуватиме Правда.

З нагоди величного Свята на Вашу честь щиро бажаю Вам доброго здоров'я, успіхів, благополуччя, радості в серці й любові у Ваших родинах, а також належного, справедливого визнання Вашої праці з боку держави.

Щиро Ваш,
Віталій КОРЖ,
народний депутат України (фракція БЮТ).

Повернути країні славу житниці

ДНІ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ» НА ЧЕРКАЩИНІ

Відома торгова марка «Маїс» однойменної агропромислової компанії з Черкащини присутня на аграрному ринку України 16 років. Про її становлення та розвиток, про команду молодих однодумців, яку в 1992 році очолив енергійний новатор, талановитий організатор, заслужений працівник сільського господарства, тепер народний депутат України Сергій Терещук, не раз розповідала на своїх шпальтах наша газета.

Тоді, на початку 90-х, компанія «Маїс», по суті, стала рушійною силою у відродженні вітчизняного насінництва та кукурудзівництва, наполегливим ініціатором налагодження ефективного зв'язку між наукою і виробництвом.

Побудований «Маїсом» суперсучасний завод з кондиціювання насіння, щорічні масові проведення семінарів, конференцій та Днів поля стали всеукраїнським постійно діючим майстер-класом європейських стандартів вирощування сільськогосподарських культур.

Спочатку була королева полів

Сьогодні знана й потужна група компаній «Маїс» займається широким спектром господарювання в аграрному секторі агропромислового комплексу України. Та все ж одним із головних її напрямів, як і раніше, залишається насінництво. Утім, і в цій сфері діяльності сталися зміни. Якщо на початку свого розвитку компанія спеціалізувалася лише на виробництві найновіших гібридів насіння кукурудзи, то тепер поле діяльності розширилося.

— Ми завжди оперативно реагували на запити аграрного ринку,— ділиться директор СТОВ «Зоря-Маїс Насіння», одного з підрозділів групи компаній «Маїс», Сергій Пасєка. — Коли переконались, що сільгосптоваровиробник нині потребує не лише найновіших сортів та гібридів кукурудзи, а й соняшнику, ріпаку, сої, гороху, запровадили виробництво насіння цих культур та поставку засобів захисту рослин від кращих світових виробників. Миттєво спрацювати на потреби внутрішнього ринку, — продовжує Сергій Вікторович, — допомогли багаторічні контакти «Маїсу» з провідними селекційними та науково-дослідними центрами України.

Черкаські фахівці підтримують плідні зв'язки з Дніпропетровським інститутом зернового господарства, Харківським інститутом рослинництва імені Юр'єва, Одеським інститутом агропромислового розвитку та з іншими закладами. Водночас постійно розширюють співробітництво із зарубіжними науковцями та виробничниками. Провідні світові насінницькі компанії «Сингента», «Євраліс Семанс», «Декалб» активно працюють з українським підприємством і на ниві селекції, і в продукуванні найновіших гібридів. На замовлення цих компаній «Маїс», маючи у своєму розпорядженні достатню кількість ріллі, виробив на експорт понад 15 тисяч тонн високоякісного насіння кукурудзи, соняшнику та сої. У перспективі, вважають «маїсівці» та їх партнери, ця взаємовигідна співпраця набуде ще ширшого розмаху.

ТІЛЬКИ ФАКТИ

**** У 2008 році господарства АПК України придбали у насіннєвої компанії «Зоря-Маїс Насіння» 6 тисяч тонн насіння гібридів кукурудзи.***

**** Насінням «Маїсу» засіяно понад 270 тисяч гектарів у господарствах різних областей. Це 15 відсотків посівних площ качанистої в Україні.***

**** Більш як 5 відсотків посівних площ в Україні засівають насінням соняшнику та озимого ріпаку виробництва черкаського «Маїсу».***

— Щороку на ринку з'являються нові гібриди сільськогосподарських культур, — зазначає Сергій Пасєка. — Наше завдання — завжди бути на передовій цього процесу. Що швидше ми запропонуємо нашим партнерам високопродуктивні новинки, стійкі до хвороб, вилягання та змін кліматичних умов, то більше вигоди буде для них і для нас. Практикою доведено: якісне насіння першого покоління плюс висока агротехніка гарантують 30-відсотковий приріст рослинницької продукції.

В одній упряжці із сільгоспвиробником

Відкрите акціонерне товариство «Русь», що в Золотоніському районі, понад десять років закуповує насіння гібридів кукурудзи та інших культур у групи компаній «Маїс».

Від тривалої співпраці має неабияку вигоду. Завдяки посівному матеріалу, що відповідає світовим стандартам, чіткому дотриманню агротехніки, «Русь» збирає щедрі врожаї й успішно розвиває тваринницьку галузь. У господарстві утримують понад 10 тисяч голів свиней, 2,5 тисячі — ВРХ.

— Під посіви кукурудзи ми відводимо 1800 гектарів ріллі, — розповідає головний агроном сільгосппідприємства Михайло Брус. — Щороку маємо достатню кількість зерна і силосу. Навіть у найпосушливіші сезони ми не опускалися нижче 70—80 центнерів качанистої з гектара. Цей рік, — продовжує Михайло Григорович, — також був не зовсім сприятливий для зернових. Однак високоякісне «маїсівське» насіння, як завжди, витримало іспит. Особливо порадували гібриди Біг Стар та Аттракт. Вони видали «на гора» більш як по 110 центнерів з гектара!

ТІЛЬКИ ФАКТИ

**** ТОВ АПК «Маїс» виробляє 14 гібридів кукурудзи, 5 — соняшнику, 3 — ріпаку.***

****Закладено 200-гектарний сад на крапельному зрошенні, де збирають 12—15 тисяч тонн яблук.***

****Понад 10 тисяч тонн продовольчої картоплі «Маїс» щороку поставляє в торговельну мережу України.***

Не один рік послуговується насіннєвим матеріалом «Маїсу» й голова фермерського господарства «Зоря-2», що в Тальнівському районі, Олексій Пасєка. За словами досвідченого господарника, він віддає перевагу черкаським гібридам ще й тому, що завжди може розраховувати не лише на високу їх якість, а й на вичерпний консультаційний супровід вирощування культур. Його однофамілець, директор насіннєвої компанії «Зоря-Маїс Насіння» Сергій Пасєка, технологи та агрономи декілька разів за сезон відвідують господарства, оглядають посіви кукурудзи та соняшнику, а цього року ще й ріпаку.

— Наше господарство за пропозицією «маїсівців» уперше посіяло озимий ріпак Емблем французької селекції, — не без задоволення ділиться досвідом фермер. — Й добре, що прислухалися до порад. Емблем дав з кожного гектара по 40 центнерів зерна. Ріпак покрив усі затрати, що пішли не тільки на його вирощування, а й на інші культури.

Зернова компанія «Хорс», котра орендує 20 тисяч гектарів землі на Черкащині та Полтавщині, нинішнього року засіяла гібридами ріпаку від «Маїсу» понад 3 тисячі гектарів. Врожай також зібрала непоганий. За словами завідувача відділку «Хорсу» Василя Богуславця, з кожного гектара отримали по 38 центнерів, а кукурудза з площі у 3 тисячі гектарів дала на круг по 90 центнерів з гектара. Така віддача значно зміцнила економіку компанії.



Фото автора.

Народний депутат України, заступник голови Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин Сергій Терещук завжди із задоволенням відвідує поля свого «дітища» — групи компаній «Маїс».

Щоб був щедрий урожай і в «середняків»

Фахівці групи компаній «Маїс» упродовж 16 років апробовують гібриди кукурудзи, соняшнику та інших культур у різних природно-кліматичних зонах держави. Щоб відібрати найкращі з них і запропонувати сільгосптоваровиробникам України якісний, відповідно до особливостей клімату посівний матеріал.

Послідовність і ретельна ґрунтовність у дослідницькій роботі імпонують багатьом аграріям. Не випадково з кожним роком кількість партнерів «Маїсу» в різних регіонах невпинно зростає. Найбільше їх, зокрема, у Дніпропетровській, Полтавській, Хмельницькій, Вінницькій, Кіровоградській областях.

— Такі гібриди вітчизняної та зарубіжної селекцій, які виробляє «Маїс», я шукав усе життя, — зі щирістю відгукнувся про співпрацю з черкащанами керівник товариства «Злагода» з Дніпропетровщини, заслужений працівник сільського господарства, Микола Рожко. — Посівний матеріал «Маїсу» дає 98 відсотків схожості. Це стандарт кращих світових насінницьких компаній. За останніх п'ять років наше господарство не отримувало з гектара менш ніж по 34 центнери соняшнику, а кукурудзи, бувало, збирали й по 103 центнери.

Високу оцінку діяльності черкаських насіннєвиків дав і Валерій Брицький, заступник начальника головного управління агропромислового розвитку Хмельницької облдержадміністрації.

— В області цього року соняшник вирощували на площі в 4 тисячі гектарів, — поінформував керівник.

— З них дві тисячі гектарів засіяли гібридами торгової марки «Маїс». Двадцять відсотків посівних площ кукурудзи в області також засіяно гібридами від цієї компанії. Зібраний урожай задовольняє наших сільгоспвиробників.

ТІЛЬКИ ФАКТИ

**** Група компаній «Маїс» має понад 1200 сільгосптовариств-партнерів.***

**** У 17 областях України працюють представництва «Маїсу».***

****У насіннєвої компанії «Зоря-Маїс Насіння» є 18 дослідно-демонстраційних полів у різних природно-кліматичних зонах України.***

**** Щороку проводиться в регіонах близько 30 семінарів, Днів поля, аграрних ярмарків.***

Розповідь про визнаного лідера українського насінництва була б неповна, якби не наголосити на тих проблемах, які стоять не лише перед групою компаній «Маїс», а й перед агропромисловим комплексом країни загалом. Не секрет, що більшість господарств, які використовують найновіші гібриди сільгоспкультур, економічно міцні структури. Для «середняків», а це понад 50 відсотків усіх агроформувань АПК, високоврожайний посівний матеріал сучасної селекції, швидше за все, через високу ціну, недоступний. Ось і сіють тим, що мають. І, відповідно, збирають «сльози».

— Щоб сіяти на українських чорноземах не «сміттям», а якісним насінням, потрібна державна підтримка, — зазначає генеральний директор групи компаній «Маїс» Сергій Осадчий. — Це насамперед відшкодування з держбюджету не лише за придбані вітчизняні гібриди, а й за гібриди іноземної селекції, вироблені вітчизняними насінницькими компаніями. Це може також бути придбання насіння найурожайніших гібридів до Держрезерву. Чи хоча б, — продовжував Сергій Степанович, — закупівля державними структурами товарного зерна кукурудзи за прийнятною ціною. Бо 250—300 гривень, які сьогодні дають перекупники за тонну «золотого» збіжжя, — це грабунок серед білого дня.

Що ж, сподіватимемося, що вагому думку досвідчених черкаських господарників почують в уряді. Прислухаються до неї і зроблять все для того, щоб високі врожаї зернових не були винятком, а звичайним явищем розвиненої аграрної країни. Ми ж бо постійно декларуємо: від світової продовольчої кризи, що наближається, порятувати може лише житниця-Україна.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

«Щоб сіяти на українських чорноземах не «сміттям», а якісним насінням, потрібна державна підтримка»

Землю треба любити, як жінку



Володимир Гищук — хлібороб з діда–прадіда. Його дід «зав'язував» перший колгосп у рідному селі Шершенівці, що в Борщівському районі на Тернопільщині. Батьки були колгоспниками. Після закінчення школи ні на мить не сумнівався у своєму намірі працювати на землі, тому вступив до Кам'янець–Подільського сільгоспінституту. Цікаво, що випускника вузу одразу поставили головним агрономом у селі Нівра рідного району. Опікувався спочатку трохи більш як тисячею гектарів, а потім, після об'єднання господарств, — шістьма тисячами. Багато років працював начальником сільгоспуправління у своєму районі, який тоді гримів (у доброму значенні) в області з багатьох показників. Підтвердження того — два ордени: «Знак пошани» та «За трудову доблесть». Цікаво, що під час зміни влади в 1991–му його єдиного з колишньої номенклатури залишили на посту: адже комусь треба було, крім любити Україну на словах, сіяти та орати. За крісло ніколи не тримався. Невдовзі запропонували очолити Чортківський район. Працював, як звик: з п'ятої–шостої ранку й допізна. На долю Володимира Тимофійовича випало ліквідовувати наслідки смерчу, який пронісся Тернопільщиною наприкінці минулого століття. Почалися непорозуміння з тодішнім керівником області, то він мовчки подав заяву. Щоправда, перед тим потурбувався, щоб земля була зорана й засіяна. І ось уже майже вісім років Володимир Гищук очолює ТОВ «Агрополіс». Його стихія — поле. Сам дивується, як дружина його терпить. Але все це жарти. Насправді у нього міцний тил: дружина, дві доньки, перший онучок Богданко.

За цілину колись давали ордени, зараз відкривають кримінальні справи

Ми поїхали оглядати господарку. Ніколи не думала, що поле в листопаді може бути таким привабливим. Вигравала під сонячним промінням озимина: зелений килим вкритий краплинами роси, мов живим сріблом. Підготовлена до весняного посіву земля, ніби грядка: не те що скиб — грудок не видно. Машина котиться польовою дорогою, як асфальтом. «Ці поля вже розчесані, — каже Гищук. — Земля, як жінка, хоче догляду і ласки. Не пошануєш — покине. Та й обманювати її не варто: не пробачить».

Заїхали ж ми в такі нетрі, що нізащо не повірила б, якби не побачила на власні очі. Будяки заввишки два метри, джипа за ними не видно, дички вимахали в людський ріст, полин, деревій, пирій, кротовиння, мурашники... І згадалися запевняння одного з керівників області, що на Тернопільщині вже розорали всі облоги. Обабіч центральних доріг, можливо, й так, а як заглибитися... Отакі поля бере в оренду «Агрополіс». Потужні зарубіжні плуги не витримують, обробляючи їх. А люди дають лад. Принаймні тут, у Бучацькому районі, цілину розорюють повним ходом. «Приїдете через тиждень-другий і цих полів не впізнаєте», — обіцяє Володимир Тимофійович. Навесні тут збираються сіяти цукрові буряки.

Піднімати цілину йому не вперше.

Кожного року додається приблизно тисячу вкрай запущених гектарів. Зрештою, хто віддаватиме добре оброблену землю? Це Гищук може розорати й обробити поле та запропонувати його горе–господарям в обмін на ті ж облоги, щоб тільки зібрати його докупи і не бавитися з клаптиками. Все розпайовано, вільної землі немає.

А яка війна ведеться навіть за ту ж цілину... Цього року стосовно директора «Агрополісу» в Бучацькому районі відкрили дві кримінальні справи, мовляв, займається самозахопленням землі. І це після того, як він уклав з людьми договори про оренду, розорав, обробив і засіяв землю. Готовенькe чому б не прибрати до рук? Правоохоронці розібралися, що й до чого, справи позакривали, але осад залишився. Чому той, хто буквально знущається над землею, ще й права качає, а того, хто її плекає, — травлять?

У Бучацький район «Агрополіс» щойно прийшов, а в Чортківському, Заліщицькому, Борщівському районах товариство знають давно, тож люди самі просяться в оренду. Почидали вісім років тому з кількох сотень гектарів, а доросли до 14 тисяч, і це не межа.

«Укррос» прийшов всерйоз і надовго

Мені не раз доводилося бути присутньою на гарячих розборках, що відбувалися наприкінці минулого століття між виробниками і переробниками на Чортківському цукрозаводі. Селяни мали підстави не довіряти цукроварам — заводи, що в окрузі, їх не раз «кидали»: то фізичну забрудненість «малювали», то зароблене роками не віддавали. Люди розчаровувались, скорочували посіви буряків. У чесні правила гри мало хто вірив.

Можна зрозуміти хвилювання керівників групи компаній «Укррос», які придбали Чортківський цукровий завод, адже без сировини він нічого не вартий. Тому й вирішили самі вирощувати її. Добре це чи погано, коли виробничники беруться ще й за землю, можна сперечатися. Але, як казав один сучасний класик, маємо те, що маємо. В цьому разі виграш безперечний.

Створений вісім років тому «Агрополіс» на 30 відсотків забезпечує завод цукросировиною. Мета — 50 відсотків. А це означає, що доведеться далі розширюватись. І хоч вільної землі нині немає ніде, я впевнена, що товариству це вдасться. Аргументи? Передусім чесні правила гри.

Договори про оренду Гищук укладає напряму і розраховується як належить. Торік на паї видали понад 3 тисячі тонн зерна, одразу по жнивах розрахувалися й цього року — вийшло більше. На гектар землі селяни отримують від 3,6 до 5,5 центнера пшениці (кількість залежить від її вартості). Допомагають і селам. Окрім прямих надходжень до бюджету сільрад, «Агрополіс» здійснює відрахування і на їх позабюджетні рахунки — для соціальних потреб. Окрім того, допомагає підлатати сільські дороги, жертвує на потреби церкви. У Шершенівці відновили школу-садок: підвели воду, опалення, обладнали маленький спортзал; допомогли відремонтувати церкву. Стало правилом, що в кожному селі (нині «Агрополіс» працює у 32 населених пунктах) усі діти до свята Миколая отримують подарунки, а ветерани до Дня Перемоги — матеріальну допомогу. Благодійництвом Володимир Тимофійович займається з легким серцем: усі його починання столичні власники підтримують.

На жаль, це рідкість, коли ті, хто здалеку прийшов працювати на цю землю, дбають не лише про отримання максимального прибутку, а й про людей, які тут живуть. Переважно сучасні латифундисти намагаються прибрати до рук побільше земельки, витиснути з неї максимум, а там хоч трава не рости. «Укррос» прийшов всерйоз і надовго. Про це свідчать висока культура виробництва, сучасна техніка, нові технології. Там, де працює «Агрополіс», місцеві газди, фермери пильно приглядаються, як тут господарюють, і запозичують усі новинки. Володимир Тимофійович тому тільки радіє: хай селяни вчаться по-сучасному землю обробляти, вона за те віддячить.

Жнива тривали 45 днів і ночей

Земля віддячує нівроку. Хоч створювалося товариство з метою забезпечення заводу сировиною, але треба дотримуватися сівозміни, тож сіють також озиму та яру пшеницю, озимий та ярий ячмінь, цьогоріч вперше взялися за кукурудзу. А таких жнив Гищук не пам'ятає: сорок п'ять днів тривали. Точніше, днів і ночей, бо механізатори, водії працювали цілодобово. Без перебільшення, це справді була битва за врожай, довелося навіть техніку і людей зі сторони залучати, хоч досі власними силами обходилися. Й уроки деякі винесли.

Скажімо, навряд чи в майбутньому будуть сіяти яру пшеницю: не виправдовує вона себе. Мало того, що весна нинішнього року на місяць запізнилася, то ще й літо дощове видалося. Під град потрапили великі масиви полів у Заліщицькому районі, що істотно вплинуло на показники врожайності. І все-таки озимий ячмінь видав по 47,7 центнера з гектара, озима пшениця — по 46,5. Буряку хоч і засіяли трохи більше, ніж торік, але вал буде на рівні минулого року: погода «постаралася». Та ще насіння. Імпортні гібриди показали себе добре: на окремих площах збирали по 800 центнерів з гектара, а вітчизняні недодали на кожному із засіяних ними 530 гектарів 110—115 центнерів. Хотіли зекономити на насінні (вітчизняне дещо дешевше), а в кінцевому підсумку втратили.

Цукрові буряки в «Агрополісі» давним-давно ніхто не сапає. Обробіток повністю механізовано. Цього року буряк вистояв тому, що добре його обробили: гичка зеленіла до самого збирання коренів. Копати їх закінчили минулого тижня, наступного планують вивезти. У полі ще приблизно 45—50 тисяч тонн. Працюють два супернавантажувачі «Ропа», тож корені йдуть одразу на мийку. У полі ще чимало кагатів, але справа просувається швидко: є машини, що беруть 40 тонн коренів за раз.

Окрема мова — про польові дороги. Гищук їх нарізає одразу, як приходить на поле. Для цього наймає грейдер, двома своїми грейдерами, «оживленими» з металобрухту, утрамбовує. Треба — перекине місток, вириє траншеї, кине труби. Куди вода не надходить, зробить ставок. Тож їхати ними — одне задоволення, ліпше, ніж асфальтівкою. Не дивно, що місцеві водії надають перевагу польовим дорогам: сільські, точніше, між селами, вкрай розбиті. Та що казати, він навіть дичку з поля не викине. «Добрі підщепи будуть», — казав мені, показуючи на численні самосіви дичок. Володимир Тимофійович вже давно «перевиконав» норму стосовно садів, якої, за неписаними правилами, має дотримуватися справжній чоловік: посадив три сади. Але господарка «Агрополісу» розростається, то чому б виробничі будівлі не обсадити фруктовими деревами?

Запитую, звідки у нього господарська жилка. Мабуть від діда, відповів. Мали його односельці за доброго газду.

Директор показує нещодавно придбаний зерноперерobний комплекс у Джурині. Практично вся техніка імпортна, є майстерня, гуртожиток для механізаторів. Склади товариству ой як потрібні. За нинішньої аграрної політики, точніше, за її відсутності, зерно треба мати де зберігати. Цього року, наприклад, встигли декілька тисяч тонн пшениці продати по 1200 гривень за тонну, а потім стався обвал цін. Що залишається робити? Чекати кращих часів. А пшеничка, мов золото. Зерно добірне, аж долоню тягне. Тож не віддавати пшеницю третього-четвертого класу по 700 гривень за тонну. Невідомо, чи виправдає себе кукурудза. Ніби й урожайність пристойна — 62 центнери з гектара, а чи вдасться нормально продати? Ячмінь, каже Володимир Тимофійович, поки що прибутковий. Він весь іде в пивоваріння. Чи не пробують сіяти ріпак, який нині домінує на полях Тернопільщини? Виявляється, він страшенний антагоніст буряку: хвороби, що після нього залишаються, для солодких коренів — погибель. Якщо й сіятимуть ріпак, то хіба як сидерат.

Взагалі Гищук, як сказав мені один авторитетний в області аграрій, — агроном від Бога. Він ніколи не зробить те, що може зашкодити землі. Але постійно в пошуку. Вивіз на поля всі дефекати, що роками складалися на заводі, — це збагатило землю. Хоче в майбутньому відмовитися, наскільки можливо, від мінеральних добрив і замінити їх органічними. Каже, освоює нову технологію з їх виготовлення. У подробиці поки що не вдається, щоб не наврочити. Ширше застосовуватимуть безводний аміак, але тут є свої тонкощі: земля має бути відповідно підготовлена, механізми спеціальні. Бездумно нові технології Володимир Тимофійович ніколи не перенесе, хоч би як їх хвалили. Випробує, зробить корективи, проаналізує, а вже тоді дає або «добро», або відмовляється. Сорти самі випробовують. Досліджували імпортні та вітчизняні гібриди буряку, в тому числі під грифом «таємно».

Усе до копієчки!

Володимир Тимофійович не втомлюється повторювати: без такого колективу він нічого б не зробив. Що правда, то правда — люди у нього добірні: і фахівці вищої ланки, і механізатори. Пишається своїми заступниками: з рослинництва — Богданом Рибчаком, з механізації — Богданом Мандзієм і його сином Андрієм. До речі, в «Агрополісі» вже є свої династії. Керуючий одного з відділків Богдан Швигор працює з двома синами — Степаном та Віталієм. Батьки і діти є й серед механізаторів. Роль керуючих, каже директор, дуже велика. Вони надають руху всьому виробничому механізмові. І перелічує тих, на кого може покластися: Микола Островерха, Богдан Дрозд, Василь Пастернак, Іван Абдулін, Роман Блаженко, Зиновій Вітковський, Іван Данилюк... Поважає спеціалістів, які мають власну думку, можуть посперечатися — так народжується істина. Звичайно, колектив сформувався не за один день. Скільки механізаторів пройшло через «Агрополіс»... Директор нещадний до тих, хто хоче вкрасти, техніку не доглядає. Упіймав на крадіжці пального — бувай здоровий.

Ні, він не диктатор, але контролер суворий. Возить із собою паличку, щоб вимірювати глибину оранки. При мені це робив. Але 19-річний механізатор Петро Качма, котрий орав цілину, не осоромився: куди директор не встромив свою паличку, всюди 35 сантиметрів — оптимально для буряку. Працює хлопець разом із батьком.

Загалом колектив «Агрополісу» невеликий: приблизно 200 людей, із них 45—50 працюють сезонно. За роботу механізатори тримаються. Ще б пак! Де в сезон заробиш сім тисяч гривень на місяць. Та й середньомісячна зарплата протягом року виходить пристойна — 3,5 тисячі гривень. До того ж усе до копієчки — офіційно.

Як і відпускні, лікарняні. Подвійної бухгалтерії тут ніколи не вели, як і виплат у конвертах не було. Усі розрахунки врожаю — в заліковій вазі. Перевіряльники навіть дивуються: не часто в аграрному секторі таку бухгалтерію побачиш.

«Агрополіс» входить до п'ятірки найкращих господарств області, у південній зоні він лідер. Чи легко бути лідером — не запитую. На власні очі бачила, що то каторжна праця. Вплив влади в аграрному секторі, вважає Володимир Грищук, мінімальний, уряд, як і місцева влада, хіба що статистику збирають. Ніякої політики, напрямів, стабільних цін. Не маємо ні вітчизняної техніки, ні сортів пристойних, ні міндобрив, ні засобів захисту... Гищук не раз бував за кордоном і бачив, на якому рівні там опікуються аграрними проблемами. У Бельгії, наприклад, виведення нових гібридів відбувається на генному рівні. Ми загубили все, що мали, а нового не здобули. Хіба не сором, що одна з найбільших аграрних держав світу не має серйозних напрацювань в аграрному секторі: ні наукових, ні технічних, ні агротехнічних. І те, що ще тримаються на плаву такі господарства, як «Агрополіс», швидше, виняток, ніж правило. На людях тримаються, але й цей ресурс вичерпується. Проте з професійним святом вас, хлібороби! Низький уклін за те, що годуєте Україну!

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото автора.

Ми на порозі системної кризи не тільки в економіці, а й в освіті

Інтерв'ю «Голосу України» **Станіслава НІКОЛАЄНКА**, секретаря Політради СПУ, голови Громадської ради освітян і науковців України (ГРОНУ), народного депутата кількох скликань, професора, автора багатьох законів про освіту і науку



— Шановний Станіславе Миколайовичу, якщо проїхатися по областях, містах, селах, то обов'язково почуєш про те, що в якійсь області не опалюються школи, дитсадки, гуртожитки, відмінено харчування учнів, діти побилися із вчителями, на уроках фізкультури гинуть школярі, процвітає торгівля липовими дипломами та інший негатив. Чи справді все так похмуро і невесело, що відбувається в українській освіті?

— Ви втрапили в саме серце проблеми. Справді, ми стаємо свідками початку нового етапу руйнації вітчизняної освіти. Вона ледь спинається на ноги. Ще важко точно поставити діагноз — це простий відступ чи розвал, але ясно одне — ми на порозі системної кризи не тільки в економіці, а й в освіті. Негативні явища посилюються демографічною, управлінською кризами, різким погіршенням здоров'я людей, моральності, особливо в молоді.

Гадаю, кризу зупинить, як завжди, своїм серцем і розумом, важкою працею український Вчитель, Професор, Вчений, але багато залежить від влади. По спині біжить неприємний холодок, коли читаєш так званий «антикризовий закон», умови, на яких МВФ надає стабілізаційну позику Україні в 16,5 млрд. доларів. Йдеться про те, що парламент, уряд і Президент на два роки фактично заморожують зарплату вчителям і вченим, стипендію студентам і учням, харчування дітей та інше. Ці виплати можуть зростати лише на рівень інфляції. Але ж офіційний рівень цієї інфляції в рази нижчий, ніж реальний стан. Подивіться на ціни на базарі, тарифи на комунальні послуги, і все стане зрозумілим. Влада ціни не обмежить, бо це завдасть збитків її господарям — великому капіталу. Один приклад: наприкінці 2007 року на вчительську зарплату порівняно із цим само періодом 2008 року можна було на 11—19% більше купити м'яса, молочних продуктів тощо. А прем'єрка каже, що інфляція приборкана. І є люди, на диво, що їй вірять.

Гадаю, кризу зупинить, як завжди, своїм серцем і розумом, важкою працею український Вчитель, Професор, Вчений, але багато залежить від влади.

Другий рік як немає соціалістів у владі, в парламенті. Дивіться на результати: загальне фінансування освіти знизилось із 7% від ВВП у 2007 році до 6,4% у 2008-му, на наступний рік у проекті бюджету закладено витрати на освіту вже 6,2% ВВП, на науку — 0,45% ВВП. Отже, буде недодано освіті майже 8 млрд. гривень. А закон вимагає на ці цілі відповідно 10% і 1,7%. Скажете, що вітчизняний бізнес замінить державу? Це далеко не так. У структурі річних затрат на освіту частка бізнесу не перевищує 0,7%! Ось і відповідь на це запитання.

— Станіславе Миколайовичу, а що ви маєте на увазі, коли кажете про управлінську і демографічну кризи, чи загрози нашій освіті? Як їм протистояти, що робити?

— По-перше, гірко, що нинішній уряд відкинув багато хорошого, що було започатковано попередниками. Не зрозуміло, чому не діє програма інформаційно-комунікативних технологій в освіті. Якщо на перше вересня минулого року тільки в школи було поставлено більш як 3100 комп'ютерних комплексів, то нині ще жодного. Те ж саме з автобусами, класами фізики, хімії, біології, програмою «Вчитель». Чому відкинули програму відновлення 300 аварійних шкіл? Що, проблему вичерпано? Навпаки, вона загострилася. Де проект «Школа майбутнього»? Все робиться з точністю до навпаки. В Ялті таку першу школу майбутнього, де проект реалізовано наполовину, вже п'ять разів перевірено КРУ, прокуратурою. Чекають створення і будівництва такі унікальні школи в Тернополі, Донецьку, в с. Любимівка Херсонської області. Із незрозумілих, суто суб'єктивних розпорядницьких причин не реалізується проект Світового банку щодо зміцнення бази післядипломної освіти вчителів, створення 531 опорної школи з інформатики, видання покоління нових підручників та інше.

Щодо управлінської кризи. Чи знає уряд, чи реагує він оперативно на правове свавілля стосовно освітян місцевих чиновників, які останнім часом просто знахабніли. Прикладів безліч. На Кіровоградщині, зокрема у Вільшанському районі, відправляють на два тижні у відпустку без утримання вчителів, у Черкасах відмовляються харчувати учнів молодших класів. У Запоріжжі пішли далі — відкрили «новий» тип школи: школа — суд. В одній половині приміщення навчаються учні, в другій Феміда вершить судові справи. Актовим залом користуються по черзі... Як казав мій батько: був би розум, з ума можна зійти!

Мені заперечать — немає на все коштів. Але це не так, бо в тих же Черкасах стільки роздають земель на Дніпрі, що якби захотіли — гроші б знайшли.

Або візьміть проблеми профтехосвіти. Замість того, щоб зняти з неї податки, дати училищам землю, техніку, обладнання, стимулювати до співпраці бізнес — затіяли передачу системи на місцеві бюджети! Читай — на вимирання, розграбування. Президенту Кучмі соціалісти не давали цього зробити десятки років. У Києві відбувся експеримент, коли столична влада утримувала профтехосвіту два роки самостійно. Спочатку все було добре, протрималися до виборів, тепер знищують міське управління профтехосвіти, вже немає чим дітей годувати, стипендії платити. Зате є бажання поживитися землею і будівлями.

Невже це і є мета експерименту щодо передачі профтехучилищ на місцеві бюджети. До речі, в Москві затверджено програму розвитку освіти на три роки. Тільки приміщень дитсадків буде збудовано за 2009 рік майже сотню. А що в нас? Нічого. В столиці у зв'язку з переходом на 12-річний термін навчання знадобляться додатково півтора десятка шкіл через 3—4 роки. Де вони? Ніхто про них і не думає.

Що ж робить уряд, Президент? Замість того, щоб «власть употребить», приструнити чиновників, а комусь і допомогти, де немає ресурсів, Тимошенко і К° 1.10.2008 року приймають постанову, що з 1 січня мінімальна зарплата по всій Україні на виробництві становитиме 605 грн., а в освіті, медицині і культурі залишається 545 грн. Тобто вчитель, лікар, бібліотекар набувають статусу людей другого сорту!

— Станіславе Миколайовичу, а що ви скажете як професіонал про ці людські трагедії із смертю діток на уроках фізкультури?

— Те, що сталося, звичайно, — це не проблема одного дня. Вона має глибоке коріння. Але влада і тут своє безсилля демонструє. Чи чули ви за ці місяці коментар прем'єра або якогось міністра з цього приводу? Що думає уряд? За три місяці спромоглися зібратися на спільну колегію трьох міністерств. І що вирішили? Суттєвого — нічого. Це ж трагедія всеукраїнська. Півроку спостерігали чиновники мовчки за цими явищами і запропонували... відмінити застарілі нормативи. І все. Не згортати слід фізвиховання, а навпаки, знайти нову освіту, збільшити години на фізкультуру і в школах, і у вузах. Хто проаналізував, чому не виконується наказ Міносвіти 2006 року про посилення рухової активності в навчальних закладах? Хто відповість за те, що в столиці, багатьох містах діти без руху сидять під замком з дев'ятої до п'ятнадцятої. Їх не випускають на вулицю! В холодних бетонних мішках годинами в молодих організмах не виробляються червоні кров'яні тільця, розвивається анемія, інші хвороби. Що, на це потрібні мільярди?

А чим ми годуємо дітей, студентів? У Києві в багатьох сортах молока — молока не виявлено! У Вінниці проаналізували якість десяти сортів ковбаси, якою годують дітей, з них у восьми не було м'яса взагалі. Воно стало «харчовою добавкою» до ковбаси. Що міститься в т. з. «ніжках Буша», або, як кажуть нині, «ніжках Юлі», ввезення яких зросло в рази за останній рік? Це шкідливі речовини, консерванти, генетично модифіковані організми. Чи будуть діти здорові від такого харчу і чи будуть у них самих дітки? Це велике питання.

Тому рецепт тут один. Треба переглянути програми, нормативи фізичного виховання, змінити режим у школах, відновити гурткову, позакласну роботу, поновити посади лікарів, фельдшерів, прирівняти їх оплату до педагогів, проводити щорічно поглиблене медобстеження дітей, у тому числі із навантаженнями, особливо в дитсадках і молодшій школі.

У вузах, на мою думку, не слід спекулювати на Болонській системі й виводити фізвиховання з навчального плану, передавати його на факультатив. У нас і так на цей важливий предмет виділено 210 годин, тоді як у США та Росії удвічі більше.

І найголовніше. Слід докорінно змінювати ставлення батьків до своїх дітей, школи. Вони в нас часто-густо сторонні спостерігачі. Їх треба навчати, консультувати, зближувати з дітьми, школою, посилювати їх відповідальність за виховання дітей.

— Станіславе Миколайовичу, а що ж робити, невже немає, як кажуть, світла в кінці тунелю? Який вихід з цього становища?

— Про всі ці питання ми нещодавно дискутували в парламентському Комітеті з науки і освіти. На жаль, нікого з уряду там не було. Я висловив конкретні пропозиції. Вони відображають освітянський розділ з програми СПУ «Справедлива Україна», а також зміст «Першочергових кроків СПУ по підтримці освіти». Треба зрозуміти, що олігархічним парламентським партіям наша освіта не потрібна, їхні діти всі за кордоном. Наша освіта потрібна нам з вами, шановні читачі.

Йдеться про низку термінових законодавчих кроків економічного, соціального, правового, організаційного характеру.

Слід домогтися обов'язково на 2009 рік надання хоча б 8% ВВП на освіту і 1,5% на науку. Криза б'є по всіх, але чому вона мусить вражати найбільше дітей, студентів, педагогів? Що, із 16,5 млрд. доларів, а це майже 100 млрд. грн., нічого не можна витратити на дітей, на школу, ВНЗ? Влада, що базується на нових знаннях, — це найякісніша влада.

Доречно посилити автономію навчальних закладів, у т. ч. і шкіл. Звільнити від оподаткування заклади освіти і науки. Повністю залишати навчальному закладу плату за оренду. Слід відновити закон, який я ініціював ще п'ять років тому, який дає право бізнесу, підприємствам на пільгових умовах до 3% фонду оплати праці вкладати в освіту. Це кілька мільярдів гривень. На мою думку, треба подумати про запровадження цільового освітянського податку з реалізації авто, золота, спирту, тютюну. Мінфін, як завжди, заперечить, але традиційними методами кризи не подолати.

Врешті-решт необхідно прийняти зміни до законів про освіту, які дозволять, із врахуванням демографічної кризи, зменшити наповнюваність класів, студентських груп, зберегти від знищення сільську малокомплектну школу. Слід повернутися до програми «Школа-Родина», творчого застосування школи Монтессорі. Йдеться про те, щоб не переводити на індивідуальне навчання дітей, іти на створення класів-комплектів, закриття шкіл, а створити в маленькому селі школу, де кілька вчителів займаються із молодшими дітьми весь день, залучають батьків, родичів.

На мою думку, потребує посилення владна вертикаль, мусить бути жорсткий контроль за діями чиновників, оперативне реагування на порушення законодавства. Треба повсюдно розглянути стан справ за участю гронівців в освіті на рівні всіх рад, реально допомогти вчителеві, учневі, студенту.

Не повинні бути осторонь і керівники держави. Президент мусить зняти своє вето із законів «Про позашкільну освіту», "Про вищу школу». Мова йде про фінансування дошкілля на рівні із середньою школою, а також розблокування фінансових проблем вузів. Слід посилити боротьбу із псевдоосвітою, закрити вузи, філії, де торгують дипломами. Тоді не буде потреби нищити регіональні університети, зокрема педагогічні й аграрні.

І нарешті, треба ретельно розібратися із змістом освіти. Піти на рішучі кроки щодо зменшення психофізичного навантаження на дітей. Не слід набивати голови учням чим завгодно, готувати професорів із кожної шкільної дисципліни. Тут із тіні має вийти Академія педнаук, вчені інших академій.

Слід домогтися обов'язково на 2009 рік надання хоча б 8% ВВП на освіту і 1,5% на науку. Криза б'є по всіх, але чому вона мусить вражати найбільше дітей, студентів, педагогів? Що, із 16,5 млрд. доларів, а це майже 100 млрд. грн., нічого не можна витратити на дітей, на школу, ВНЗ? Влада, що базується на нових знаннях, — це найякісніша влада.

Розум, — писав Костянтин Ушинський, — це добре систематизовані знання. Нам треба знайти врешті-решт те решето, через яке мусив пройти зміст кожної програми, підручника, щоб відібрати саме ту систему знань, яка дозволить молодій людині безперешкодно рухатися вперед у сучасному інформаційному суспільстві.

Криза, яка охопила світ, дає змогу організованим країнам, сильним народам вийти з неї з малими втратами й зміцнілими. Чи вдасться це зробити нам, залежить від дій нинішньої влади.

За «кайдашевими розборками», слабкодухою позицією невтручання, боязню втратити свої урядові стільці владі немає часу і сили на розв'язання цих доленосних проблем. Тож, не затягуючи, слід змінити цю владу на виборах, або примусити самим йти у відставку. Тут голос Вчителя, Педагога, Вченого мусить лунати потужно. Думаю, що й наші освітянські профспілки не будуть осторонь цих процесів.

На завершення скажу так. Влада дедалі більше скидає з себе респектабельну ліберальну посмішку і демонструє людям хижі буржуазні зуби, дбає виключно про інтереси капіталу. Якщо освітяни, батьки, студенти, всі прогресивні сили спільно не об'єднаються в боротьбі проти ліберально-буржуазного курсу, то майбутнього в країні не буде. Ми можемо втратити найцінніше — освічений народ.

Дикуни із землянки

заманювали у своє лігво гостей і вбивали

ЖАХ!

Із траси цю землянку навіть не розгледіти, хоча розташувалась вона на самому виїзді з Хмельницького. Але схована в яру, прикрита чагарником та заростями, замаскована зверху землею, вона була зовсім непомітною для стороннього ока. А молодій парі, яка в ній оселилась, цього і треба було. Не надто прагнули виставляти напоказ своє життя.

Кожен із них своєю стежкою прийшов до цього лігва, але шляхи були такі схожі.

Господарі

Він розпочав свій «трудовий стаж» з того, що разом з приятелями крав худобу у селян. Справа була вигідна: приглядів на пасовищі чужу корівчину, а вже за кілька годин здавай оптовикам м'ясо, клади у кишеню готові гроші.

Але так промишляв не дуже довго, бо одного разу компанію таки затримали правоохоронці. За крадіжки отримав три роки позбавлення волі. Тоді в тюрмі здавалось, вже ніколи не повернеться до корів та бичків. Але за кілька місяців після того, як звільнився, знову взявся за своє. І знову ... сів у тюрму.

Втретє на ті самі граблі вирішив все-таки не наступати і поїхав шукати щастя до обласного центру. Щоправда, ні роботи, ні постійних заробітків так і не знайшов. Зате свою другу половинку таки здибав.

Для такого кавалера кращої пари годі й було шукати.

У шістнадцять років, коли стала мамою, вже мала чималий кримінальний досвід: і усяких чоловічих компаній зазнала, і наркотиками навчилась торгувати, та й сама стала залежна від них.

За торгівлю наркотиками була засуджена, але тоді обійшлась лише кількамісячним покаранням. Після того вирішила до свого райцентру не повертатись, а шукати щастя у місті. Для повії-далекобійниці тут і справді розкривались значно ширші можливості.

А коли зустрілась із своїм судженим, ні своїх пристрастей, ні професії не приховувала. А він ні проти чого і не заперечував. Якщо жінка приносить в дім якусь копійку, а чи пляшку, то хіба їй треба докоряти за те, як вона все це заробляє? Тим паче такій красуні, до якої прикипів серцем.

Землянка

Єдине, що трохи затьмарювало спільне життя, так це відсутність житла. Спочатку пара навіть вирішила поселитись у чоловікових батьків. Для когось, а для них та зима тягнулась дуже довго. На відміну від сина вони виявились порядними та поміркованими людьми. Тож і синові не раз казали, що не ту жінку знайшов для себе. Але хіба він слухав?

Навпаки, докори батьків, їх настанови на путь істинний швидко набридли. З першим весняним теплом парочка знову перебралась до міста. Не те що про власну квартиру, а навіть про те, щоб десь знімати куток, годі було й думати. Якщо і заробляли своїми «трудами» якусь копійку, то швидenько пропивали та проїдали її. А ще ж і на наркотики для жінки треба було. Так і перебивались по кутках у випадкових знайомих. В одного навіть затримались на довший час. А чому б і ні, жив він одиноко, а веселу компанію полюбляв, тож квартиранти йому не заважали.

Але думка про власне житло все-таки не покидала. І тоді кмітливий чоловік запропонував збудувати землянку. Знав ще зі шкільних уроків історії, що в таких жили наші пращурі, і нічого, виживали. Живи собі на природі, ніхто тебе не чіпає, роби, що хочеш, а головне — платити за це нікому не треба.



За кілька тижнів не тільки землянка, а й меблі для неї — дерев'яне ліжко, стіл, лави, а також грубка були готові. Як і годиться, на дверях повісили справжній замок. А де є дім, там з'являються і гості.

Гості

Першого вони навіть запросили на новосілля. Та й як же було інакше, коли саме він свого часу прихистив їх у себе. Потім чоловіки навіть налагодили спільний «бізнес», збираючи металобрухт. Після того, як одного разу здали чималу партію в пункт прийому, вирішили добре обмити цю справу. Гуляли майже на всі виручені гроші — трохи більше сотні гривень. Після того, як посиділи в кафе, вирішили продовжити вечірку в землянці.

Там все було, як завжди. Але раптом жінка шепнула чоловікові: «Я бачила у нього гроші».

Цієї фрази вистачило для того, щоб дати початок наступним кривавим подіям. Коли захмелілий гість вже тихо куняв за столом, жінка взяла ножа і вдарила ним у спину гостя. Той, поранений, ще зірвався на ноги і намагався вибігти із землянки, але на порозі його перестрів господар із сокирою в руках.

Щоб приховати всі сліди, тіло облили мастилом та підпалили. А рештки закопали тут-таки, неподалік від землянки.

Наступним гостем став пенсіонер, з яким 21-річна господиня познайомилась просто на вулиці. Чоловік був так вражений красою юної спокусниці, що одразу повів її в кафе пригощати. Без розмірковувань заплатив і за «брата», котрого дівчина встигла покликати на зустріч. Як і попереднього разу, продовжити забаву вирішили в землянці.

Коли вузькими стежинами пробирались до неї, у кожного були свої плани. Гість уже відчував на собі обійми та солодкі поцілунки дівчини. У «брата» десь всередині не вщухала ненависть до стариганя, який накинув оком на його жінку. А ту мучила лише одна думка, скільки ж у старого грошиків у гаманці.

Коли вечірка була у розпалі, «брат» вийшов на вулицю. А вже за кілька хвилин почув сварку: дівчина кликала його на допомогу і казала, що старий хотів її згвалтувати. І знову з її уст наче прозвучала команда до дії. Чергового гостя забили до смерті. А закопати вирішили поряд із першою жертвою.

Так поруч із землянкою з'явився і свій маленький цвинтар.

Ще одне новосілля

Не знати, хто наступний топтав би стежину до землянки, якби не випадок. Господиня вирішила трохи підзаробити на наркотиках. Хоча досвід у цій справі вона вже мала, проте в місті була новачком, а тому й швидко потрапила до рук міліції. Слідство, суд, покарання — все було швидким. На півроку її відправили до тюрми.

Коханий же не зміг стерпіти розлуки. Жити самотньо в землянці він не хотів. А тому спалив її, а сам переїхав на заробітки до іншого міста.

Втім, розлука тривала рівно стільки, скільки і строк покарання. Тільки-но жінку звільнили, чоловік одразу повернувся і... на тому самому місці збудував нову землянку.

Життя повернулось на круги своя. Здавалось, для цих двох не було ані іншого житла, ані іншого місця на землі, ані іншого заняття.

І ще один гість

Він виявився останнім у цій землянці. Молодий, симпатичний, успішний, він не був схожий на жодного із попередніх знайомих лиховісної парочки. Але так само, як і всі решта, «спіткнувся» об молодість та красу незнайомки, яку побачив у кафе. За її милим обличчям він так і не зумів розгледіти смертельної гримаси своєї долі. А та уже міцно тримала його руками красуні.

Вона точно знала, що добре підпоїть юнака. Що запропонує йому вечір на природі. Що повезе його до страшної землянки... Коли на стежині їх зустрів співмешканець, вона, навіть не задумавшись, викрикнула: «Це той слідчий, що садив мене в тюрму!» Це була відверта брехня, але її знову було досить, щоб наказ до вбивства пролунав.

Жінка не чекала, поки хтось візьметься за цю криваву роботу. Схопивши лопату, вона перша завдала нею кілька ударів по голові своїй жертві. Далі справу завершив чоловік.

На «домашньому» цвинтарі з'явилась ще одна могила.

Заробітки

Після кожного вбивства парочка неодмінно дуже ретельно їх підраховувала. Першого разу це було 800 гривень та ще два мішки із залізяччям, які винесли із квартири убитого. Здобутки від пенсіонера були зовсім невеликі — 70 гривень. Життя останнього гостя коштувало 1300 гривень, годинник, телефон, золоті ланцюжок та перстень і ще шкіряна куртка.

Розслідуючи зникнення саме цього чоловіка, оперативники вийшли на слід зловісної парочки. Слідство вже завершено, і обоє чекають вироку суду. Але на цьому історія не закінчилась.

Доля й справді йде незбагненними шляхами. У землянці, яка забирала життя людей, зародилось нове життя. А під час слідства на світ з'явилась дівчинка. Кажуть, красуня і схожа на маму.

От тільки б її стежка йшла геть від страшної землянки.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

КРИМІНАЛ

ХМЕЛЬНИЧЧИНА

Збирали на храм «з благословення» керівника РДА

Трьох «благодійників», які збирали кошти на будівництво якогось особливого храму в священному місці на Кіровоградщині по селах Кам'янець-Подільського району Хмельницької області, затримали місцеві правоохоронці. Їх спіймали на гарячому в Шустівцях, де «будівничі» виманили в однієї бабусі аж півтисячі гривень, в іншої — чотириста. Такі суми люди давали тому, що їм дуже переконливо розповідали казки про неодмінне зцілення кожного жертводавця.

Загалом шахраї, які виявилися уродженцями Сторожинецького району Чернівецької області, встигли назбирати 1100 гривень. Усі троє давно ніде не працювали, а мешкали неподалік Кам'янця-Подільського та «промишляли» з допомогою всіляких афер. Очевидно, начитавшись місцевої преси та надивившись телебачення, де часто трапляється інформація про постійні меценатські пожертви церквам керівника районної адміністрації Ростислава Яреми, шахраї діяли «з його благословення». Оскільки очільник РДА завоював у селян довіру, виявляючи прагнення відродити духовність в районі, то люди купилися на назване зайдами його прізвище.

Віра ШПИЛЬОВА.

ЛУГАНЩИНА

Банки видавали свідомо безповоротні кредити?

Прокуратура Луганської області порушила 24 кримінальні справи у сфері банківської діяльності. Підставою для цього послужили грубі порушення законодавства у сфері кредитування. Працівники прокуратури підозрюють, що деякі банки видавали свідомо безповоротні кредити. Вони не виключають, що робилося це за попередньою змовою з позичальниками. У підсумку прострочена сумнівна заборгованість банківським установам Луганської області становить майже 390 мільйонів гривень.

Алла АНТІПОВА.

СУМЩИНА

У наркоманії молодшає обличчя

Нинішнього року тільки в Сумах зареєстровано 154 злочини, пов'язані з наркотиками, третина з яких припадає на збут зілля. Окрім цього, правоохоронцями ліквідовано дев'ять «наркомалин». Згідно з міліцейською статистикою останнім часом в обласному центрі щорічно ставлять на облік кілька сотень молодих сумчан, із них близько 60 відсотків — з діагнозом «наркоманія».

Владислав ЖМУРКОВ.

Чоловік був так вражений красою юної спокусниці, що одразу повів її в кафе пригощати

225 років тому людство відкрило еру повітроплавання

21 листопада 1783 року французький фізик Жан Франсуа Пілатр де Розьє і маркіз Франсуа д'Арланд у передмісті Парижа здійснили перший в історії людства політ на повітряній кулі (монгольф'єрі).

На честь цієї події Київське повітроплавальне товариство організовує грандіозний фестиваль повітряних куль «Монгольф'єрія». Місцем для святкування з 20 по 24 листопада обрано Білу Церкву. Його стародавній мальовничий парк Олександрія здатний розмістити і випустити в небо 15 велетенських теплових аеростатів. А саме стільки учасників фестивалю з Грузії, Росії, Білорусі й України зберуться разом для показових польотів і розіграшу повітроплавального кубка.

Шоу повітряних куль буде незабутньою подією для його глядачів і учасників. Ми обіцяємо вам показові польоти куль, нічне світіння, а головне — польоти на тепловому аеростаті,



з наступною посвятою в члени Дворянських зборів!

У рамках фестивалю «Монгольф'єрія» пройде благодійна акція «Небо для всіх». Українські пілоти вперше підніматимуть у небо інвалідів-візочників із Вінниці, Одеси і Києва. Також ми запрошуємо всіх приєднатися до Всеукраїнської акції «Запали свічку» на честь пам'яті жертв Голодомору. У той час, коли по всій країні і по всьому світі буде запалено поминальні свічки, пальники величезних повітряних куль спалахнуть одночасно з випущеними в небо палаючими ліхтариками.

Інформація для бажаючих приєднатися до «Монгольф'єрії», а також програма фестивалю на www. ballooning-ua. com.

Фото надано організаторами фестивалю.

Сільські школярі тепер з теплом

А прийшло воно до Лупарівської загальноосвітньої школи, що на Миколаївщині, завдяки державній субвенції. Відтепер у раоні немає жодного не газифікованого навчального закладу.

344 тисячі гривень виділили з держбюджету на побудову топкової у цій загальноосвітній школі I—III ступенів. Днями новий об'єкт урочисто відкрили. Для 120 дітей та 19 педагогічних працівників школи це — справжнє свято, адже у теплі, як відомо, легше набувати знання. Увага до дітей — один із пріоритетних напрямків діяльності Жовтневої районної ради, каже її голова Віктор Осипов. Район — перший в області за кількістю шкільних автобусів, нині дев'ять новеньких автобусів підвозять місцеву дітвору до храмів знань.

Наталя АБРАМОВА.

Влада обіцяє вселити у нові будинки до 15 грудня. Тепле її слово

Надворі перші приморозки. У Новоселицькому районі Чернівецької області, який найбільше постраждав від повені, десятки людей досі без даху над головою. За остаточними даними, у районі постраждало 3099 будинків. Із них 612 зруйновані повністю. Із цих сімей 134 поклалися на державу й погодилися на те, що саме держава зведе їм нове житло. Результати невтішні. До здачі в експлуатацію готові 17 (!) будинків, рівно половина на рівні «коробок», тобто стіни, дах і вікна.



Фото автора.

Ще у перші дні після повені, коли очільники держави пообіцяли, а незабаром небачені до того кошти почали надходити у регіони, керівники різних рівнів переконували, запевняли: встигнемо, подолаємо, зробимо. Хоча вже тоді в кулуарах обласної, районних рад на позачергових сесіях терміни, встановлені Президентом (кожному, хто втратив житло — будинок під ключ до 15 листопада), багато хто називав нездійсненними. Що ж, тепер, на порозі цієї дати, песимісти виявилися найбільшими реалістами. І причина не лише у фінансовій кризі, на яку нині не посилається тільки лінивий. Просто досвідчені люди знали, через яке місце у нас роблять усе, де обертаються великі бюджетні гроші. Тепер у пошуку документів, нанесених канцелярською повінню, ніхто не розбереться.

Два тижні тому будівельники київської фірми «Екобуд» тихенько зібралися й виїхали з об'єктів. А ця фірма зводила майже половину — 53 будинки. Причина банальна: брак фінансування.

— Все забрали, — розповідає жителька с. Драниця Тамара Гулей, котра живе у дерев'яній «времянці», — цеглу, шифер. Сказали: «нам це треба на інших об'єктах. Коли заплатять, повернемось». А коли заплатять, як мені зиму пережити? На даху не доклали два листи шиферу, так дірку й залишили.

Неподалік на будівництві ще одного трикквартирного будинку для потерпілих рух спостерігається, хоча й кволий. Тут працюють новоселицькі будівельники. Щоправда, кажуть місцеві жителі, і їх тиждень не було. А поруч у Драницькій сільраді, як і щодня, вирують пристрасті. Це село — друге в районі за кількістю пошкоджених і зруйнованих будинків. Цілковито знищено 125. У понеділок до кабінету сільського голови стоїть черга — осіб двісті. Тут складають списки людей, які претендували на підвищення категорії постраждалих або внесення до них, хтось не отримав належні кошти, комусь нема де жити. Депутат обласної ради Ігор Кірєєв занотовує прізвища, претензії. Ситуація у селі вибухонебезпечна. Річ у тім, що після повторного обстеження, проведеного сільською радою, виявилось, що принаймні 80 осіб можуть претендувати на те, щоб перейти з 3-ї до 2-ї, а більшість із 2-ї до 1-ї категорії. А отже, отримати значно більшу суму відшкодування. Через 2—3 тижні після повені їхні будинки, які здавалися досить міцними, почали розповзатися. Інші, сподіваючись на перегляд категорії, встигли будинки знести і розпочати зводити нові, хтось просто має сподівання встигнути потрапити «під роздачу». Але сталося так, що 81 акт обстеження, додатково підготовлений сільрадою, у районній держадміністрації просто не прийняли. У натовпі вирували пристрасті.

Цитувати претензії постраждалих можна без кінця. Через паперову плутанину, незрозумілі критерії оцінки, брак коштів, елементарну недолугість чиновників сотні людей опинилися у становищі, коли зустрічають зиму у знайомих і родичів, у сараях у кращому разі, в гіршому — просто неба. Саме у Драниці умови погіршуються тим, що десятки людей сподівалися на заміну категорії. За словами сільського голови Юрія Мелентія, акти він намагався здати 13 жовтня, тобто вчасно. І саме через те, що акти не прийняли, у селі зростає напруженість.

Роз'яснення ми спробували отримати у голови районної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій Світлани Скрикуляк:

— Згідно із дорученням Центрального штабу з ліквідації наслідків повені при Кабінеті Міністрів реєстрація осіб, постраждалих від повені, завершилась 26 вересня. За розпорядженням ОДА, цей термін продовжили до 6, а потім до 13 жовтня.

— Але ж сільський голова стверджує, що привіз документи саме вранці 13-го. Чому ж не прийняли?

— Я вже казала, реєстрацію треба було завершити ще 26 вересня. А приймати пізніше ми не можемо, бо до відповідальності притягнуть нас. Районна комісія перевіряла представлені акти, все зафіксовано на відеокамеру і, чесно кажучи, половина з претендентів на переведення до першої категорії потерпілих на це не заслуговують. Наприклад, приходимо на подвір'я. Господар вивіз маму на інвалідному візку. Одна з партій, і це чудово відомо, зводить йому будинок, має ще один. Хоче отримати компенсацію. За що тобі компенсація? Той будинок на дружину записаний, каже, а мені гроші потрібні. Інший приклад. Поряд новий півтораповерховий будинок, сарай — 5 на 10 і знесена саманна хатинка. Вимагає першу категорію. У такому разі й другу треба відбирати. Приходимо до бабусі, яка претендує на першу категорію. Отримала 30 тисяч, питаємо? Отримала. На що витратили? Сусідці віддала, вона мене обіцяла доглядати й поховати. А якщо отримаєте 120 тисяч? Теж їй віддам.

І таких прикладів можна навести чимало.

ДІАЛОГИ

— Мені дали п'ять тисяч, грошей нема, у хаті три інваліди, — розповідають, перебиваючи одна одну, Валентина Ротар та Лідія Змунчила. — Треба робити ремонт, підлога потріскала, залили бетон, так і спимо на бетоні. Дали другу категорію (30 тис. грн. — Авт.), а гроші досі не дають.

— У нас тричі не прийняли заяву на проведення обстеження, — каже Валентина Бабак із сусідніх Костичан. — Комісія не прийшла жодного разу, хоча кілька разів обіцяли. А тепер кажуть — вже пізно. Звернулися до облдержадміністрації — відповіді нема.

— Прийшла комісія, — це вже Спиридон Баран із с. Драниця. — Зайшли у двері, вийшли через стіну. Спочатку була друга категорія, потім дали першу, потім знову другу. Чому, на яких підставах, ніхто не знає. — Була перша, дали другу...

— Нам сільська голова сказала: «Своїм родичам дала й буду давати, а вам не схочу — не дам, що ви мені зробите?» Хіба так можна!

— Сарай уже впав, тепер хата падає. А мені першу категорію замінили на другу.

— Нам поміняли другу на першу, ми вже почали будинок розбирати. Дали 30 тисяч гривень, а більше не дають. Ні грошей, ні хати нема.

— Було чотири пічки, всі розвалилися. Комісія була, а грошей нема.



Проте повернімося до того, з чого починали: до людей, котрі мають право на житло, і укладених контрактів, адже будівельники, котрі не отримали грошей, просто повтікали.

За словами керівника обласного штабу з ліквідації наслідків повені, заступника голови облдержадміністрації Віталія Усика, фірма «Екобуд» відмовилася продовжувати роботи не через брак фінансування — кошти є у повному обсязі. Річ у тім, що кияни не можуть вкластися у вартість квадратного метра, встановлену Кабінетом Міністрів — 3850 грн. За їхнім кошторисом потрібно 5600—5800 гривень. Наразі вже визначено місцевих підрядників, котрі повинні завершити роботи. Це фірми «Роднічок», Новоселицьке ПМК-152, Облагробуд та інші. Тепер остаточний термін встановлено на 15 грудня. За словами Віталія Усика, до цього дня всі без винятку потерпілі, які забажали житло від держави, матимуть його.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

Фото автора.

У понеділок до кабінету сільського голови стоїть черга — осіб двісті

ОГОЛОШЕННЯ

1. Замовник торгів **ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149**

1.1. Поштова адреса: **83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151**

1.2. Юридична адреса: **83055, м. Донецьк , бул. Шевченка, 11**

1.3.тел./факс: **(062) 303-13-64** e-mail: **kucher@servisinvest.donetsk.ua**

2. Інформація про предмет закупівлі: **Закупівля програмного забезпечення**

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: **83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, на письмовий запит.**

3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій: **83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518 до 13 00_15.12.2008 р.**

3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: **83055, м. Донецьк, вул.. Челюскінців, 151, кімната 511 о 14 00 15.12.2008 р.**

4. Додаткова інформація:

4.1. Процедура здіснення закупівлі: відкриті торги;

4.2. Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович;

4.3. Вартість тендерної документації: безкоштовно

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 б) від 08.02.2008 у справі № 43/159 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "ГРВ-Синтез" (01103, м. Київ, вул. Підвисоцького, 5а, код ЄДРПОУ № 33996754, р/р № 26005010037054 в ВАТ "Укрексімбанк", МФО № 322313) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Товариство з обмеженою відповідальністю "Арма-строй" (01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, 1/2, оф. 53).

Письмові заяви кредиторів направляти до Господарського суду м. Києва та ліквідатору протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Кіровоградської області від 16.12.2004 р. по справі № 9/146 визнано банкрутом СВК "Іскра — К" (Україна, Кіровоградська обл., с. Бандурове, код ЄДРПОУ 30703050) та відкрито ліквідаційну процедуру даного підприємства.

Ухвалою господарського суду Кіровоградської області від 08.10.2008 р. по справі № 9/146 ліквідатором призначено Христенко Вадима Васильовича, ліцензія серія АБ № 176056 від 8.06.2005 року (25028, Україна, м. Кіровоград, вул. Героїв Сталінграду, 4, кв. 9, тел. (0522) 22-75-86, 22-05-25).

Ухвалою господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, площа Героїв Великої Вітчизняної війни, 3а) № 21/74 б від 29.08.2008 р. порушено справу про банкрутство та введено мораторій стосовно Приватного підприємства "Онік-КМ" (93118, м. Лисичанськ, Луганської області, квартал Ленінського комсомолу, буд. 22, кв. 64), ідент. код 33732131, р/р № 26002053705058; 26057053705058 у ЗАТ КБ "ПриватБанк" в особі Луганської філії , МФО 304795.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення за адресою: 91000, м. Луганськ, кв. Димитрова, 35/216.

Постановою господарського суду Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54А) від 03.11.2008 року за справою № 7/162-Б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ВАТ "Любомльський механічний завод" (44300, Волинська обл., м. Любомль, вул. Червоної Армії ,165 , код ЄДРПОУ 05384028, п/р № 26007231541001, МФО 303440, м. Луцьк ВГРУ КБ Приватбанк).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кушнірука Олександра Леоновича, ліцензія Мінекономіки та з питань Євроінтеграції АВ № 347051 від 26.06.2007 р. (адреса: 43018, м. Луцьк, вул. Потебні, 52-А/56). Письмові претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 06.10.2008 р. порушено провадження у справі № 5/123Б про банкрутство Комунального підприємства «Міськводоканал» (84700, Донецька область, м. Дебальцеве, вул. Красноармійська, 74, п/р 260093023397, 260003013397, 260073043397 в Дебальцівському відділенні № 6688 ВАТ «Державний Ощадний банк України», МФО 394136, код ЄДРПОУ 32219299) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Поліводу Дмитра Володимировича, ліцензія АВ № 347063 від 22.06.2007 р. (м. Донецьк, вул. Проходчиків, буд. 17).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, б-р Шевченка, б. 307) від 30 березня 2006 року у справі № 14/1307 приватне підприємство "Фортуна-2002", 18030, м. Черкаси, вул. Вербовецького, б.108, кв.2, код ЄДРПОУ 32268278 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ухвалою господарського суду Черкаської області від 20 жовтня 2008 року ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Юдицького Олександра Вікторовича (адреса поштова: 18018, м. Черкаси, пр-т Хіміків, б. 80, кв. 9, юридична адреса: 65490, м. Теплодар Одеської області, пр-т Енергетиків, б. 85, кв. 5), ліцензія Міністерства економіки України АБ № 176122 від 19.07.2005 року.

Тел. +38 050 333-71-20, тел/факс + 38 047 265-09-66.

Заяви кредиторів ПП "Фортуна-2002" у справі № 14/1307 приймаються ліквідатором протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області (організатор торгів) та керуючий санацією ВАТ "Керченський металургійний комбінат"

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ВАТ "Керченський металургійний комбінат", що знаходяться за адресою: 98306, м. Керч, вул. В.Бєлік,12: 1. Сукупність інвентарних об'єктів (будівля временного складу вогнетривів, S-844,1кв.м.; будівля матеріального складу №3, S-821,3кв.м.; споруда складу вугляр, S-3860,0кв.м.), початкова ціна продажу - 140298грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 7014,90грн. 2. Будівля головного магазину №2, площа - 662,7кв.м., початкова ціна продажу - 25656,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 1282,80грн. 3. Будівля торгового магазину "Престиж", площа - 71,8кв.м., початкова ціна продажу - 25007,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 1250,35грн. 4. Сукупність інвентарних (будівля мазутного господарства, S-351,6кв.м.; споруди ж/д путі 40 от стр. 82 до упору, пішохідний тротуар 20 від мазутонасосної до прохідної 2, пішохідний тротуар 16 від а/д до мазутонасосної, стрілочний перевод 81 парк Б, будівля складу виготовлення паст, S-141,9кв.м.), початкова ціна продажу - 130261,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 6513,05грн. 5. Будівля цеху деколі, площа - 9222,6кв.м., початкова ціна продажу - 3515430,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 175771,50грн. 6. Сукупність інвентарних об'єктів (будівля службі путі, S-41,8кв.м.; будівля сараю для сховища інструменту та резини, S-86,9кв.м.; будівля канцепропиточного мастильного господарства на території колишнього КХЗ, S-25,8кв.м.; будівля дерево оброблювальних майстерень вагоно - деповської ділянці, S-73,4кв.м.; будівля стрілочного поста, S-7,0кв.м.), початкова ціна продажу - 25326,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 1266,30грн. З фіксованими умовами конкурсу, додатковою інформацією для покупців, складом та технічними характеристиками активів, що виставляються на конкурс, можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних дні із дня публікації у газеті до 13.00 год. 10 грудня 2008р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 16 грудня 2008р. о 13.00 год. за адресою: 98306, м. Керч, вул. В.Бєлік, 12, ВАТ "Керченський металургійний комбінат". Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з керуючим санацією ВАТ "Керченський металургійний комбінат". Довідки за телефонами (062) 304-77-83, 304- 37-21.

ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області (69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф.95, час прийому: Пн.-Пт.- 11.00-16.00) та ліквідатор ТОВ "Еталон"

повідомляють про проведення повторних публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-банкрута.

На публічні торги (аукціон) виставляється наступне майно:

Лот №1: Самохідне шасі "Fortschritt Е-281" (зав. №83-99614), 1992 р.в. Початкова ціна продажу 4 420,00 грн., з ПДВ;

Лот №2: Самохідне шасі "Fortschritt Е-281" (зав. №83-99660), 1992 р.в. Початкова ціна продажу 16 708,00 грн., з ПДВ;

Лот №3: Самохідне шасі "Fortschritt Е-303" (зав. №00124), 1992 р.в. Початкова ціна продажу 28 404,00 грн., з ПДВ.

Гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості зараховується на рахунок ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області № 2600827020 в ЗОД "Райффайзенбанк "Аваль", МФО 313827, ЄДРПОУ 26252756. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 12 грудня 2008 р. включно. Договір купівлі-продажу укладається на підставі затвердженого протоколу проведення публічних торгів.

Умови участі в аукціоні за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 16 грудня 2008 р. об 11.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Господарський суд Рівненської області, м. Рівне, вул. Яворницького, 59, постановою від 4.11.2008 року, справа № 4/11, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Сільськогосподарського виробничого кооперативу "Ромейківський", код ЄДРПОУ 03775776, адреса: вул. Колгоспна, 1, с. Ромейки, Володимирецького району Рівненської області, 34382.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Прокопчука Олега Михайловича, ліцензія серії АВ № 347087 від 11.07.2007 року, місто Рівне, вул. Словацького, 4/6, оф. 30, 33000.

Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

АКЦІОНЕРИ

ЗАТ "Український науково-дослідний проектно-вишукувальний інститут підприємств м'ясної і молочної промисловості "УКРНДІМ'ЯСОМОЛПРОМ" повідомляє Вас

про проведення 30 грудня 2008 року об 11.00 год. позачергових загальних зборів акціонерів ЗАТ "УкрНДІм'ясомолпром", які відбудуться за адресою: 02160, м. Київ, пр-т. Возз'єднання, 15 (на 4-му поверсі) в кабінеті Голови правління.

Порядок денний

1. Зменшення розміру статутного капіталу.
2. Про надання Голові Правління ЗАТ "УкрНДІм'ясомолпром" певних повноважень.
3. Про внесення змін до Статуту Товариства шляхом викладення Статуту в новій редакції. Затвердження Статуту ЗАТ "УкрНДІм'ясомолпром" в новій редакції.

Пропозиції щодо порядку денного направляти на адресу Правління: 02160, м. Київ, пр-т. Возз'єднання, 15, ЗАТ "УкрНДІм'ясомолпром".

Реєстрація, акціонерів буде проводитись з 10:00 до 10:30 за місцем і вдень проведення позачергових загальних зборів акціонерів ЗАТ "УкрНДІм'ясомолпром" за адресою: 02160, м. Київ, пр-т. Возз'єднання, 15 (на 4-му поверсі) в приймальні Голови Правління за наявністю документа, що посвідчує особу акціонера. Представникам акціонерів потрібно мати засвідчену в установленому порядку довіреність.

Товариство з обмеженою відповідальністю "Ісіда" юридична адреса: 83028, м. Донецьк, вул. Майська, 66, контактний телефон (факс): 387-11-32, оголошує про проведення відкритих торгів, які відбудуться **12.12.2008 о 15.00 год.** за київським часом, за юридичною адресою підприємства, на закупівлю:

1. Вугілля марки Т, у кількості до 25 000 тонн на місяць (лот 1),
2. Вугілля марки Г (ДГ), у кількості до 19 000 тонн на місяць (лот 2),
3. Мазут топковий М-100, у кількості до 500 тонн на місяць (лот 3),
4. Куль помольних Ø 40, у кількості 10 тонн на місяць (лот 4),
5. Солі кам'яної для промислової перобки, у кількості 250 тонн на місяць (лот 5).

Вищенаведений товар має бути поставлений ТОВ "Ісіда" у строк з січня по березень 2009 включно. Вугілля та мазут має бути поставлений залізничним транспортом вантажною швидкістю до ст. Роти Донецької залізниці, або автомобільним транспортом на склад Миронівської ТЕС у строк дії пропозиції.

Тендерну документацію можна отримати протягом трьох робочих днів з дня отримання ТОВ "Ісіда" відповідного письмового запита за юридичною адресою підприємства. Кінцевий термін подачі тендерних пропозицій - **11.12.2008 до 15.00 год.**

Відповідальний за проведення торгів Мавродій Михайло Євгенович Телефон (062) 387-11-32.

Господарський суд Львівської області (79000, м. Львів, вул. Личаківська, 128) 28.10.2008 р. у справі № 8/79 визнано банкрутом Відкрите акціонерне товариство «ЛАЗ-Інструмент» (79026, м. Львів, вул. Стрийська, буд. 45, код ЄДРПОУ 22347046). Р/р № 260036475 в ЛОД «Райффайзенбанк Аваль», МФО 325570.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кобельника Олега Сергійовича (ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції України серія АБ № 176025 від 19.05.2005 р., який проживає за адресою: 81100, Львівська область, м. Пустомити, вул. Довбуша, 21).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Відкрите акціонерне товариство «Авдіївський коксохімічний завод»

(код за ЄДРПОУ 00191075), далі - Товариство, повідомляє про втрату тимчасового свідоцтва про реєстрацію випуску акцій Товариства з реєстраційним № 324/1/08-Т від 04 серпня 2008 року, видане Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Постановою Господарського суду Донецької області від 26.02.2004 р. у справі № 5/245 Б Товариство з обмеженою відповідальністю «Дистриб'юторська компанія «Верітас» (83015, м. Донецьк, вул. Генерала Антонова, 24, код ЄДРПОУ 31714461), визнано банкрутом. Засновницькі документи, печатку та штамп вважати недійсними.

Ліквідатором призначено Карпачову Людмилу Анатоліївну (ліцензія АА № 668300, м. Донецьк, вул. Челюскінців, буд. 196, кв. 70).

13.11.2008 року Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) у справі № 24/447-б Товариство з обмеженою відповідальністю «РЕК ТАЙМ» (01159, м. Київ, вул. І. Мазепи, 26; код 35760684, р/р 260003148901 в ТОВ «КБ «Даніель», МФО 380980) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Погоржевського А. А. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

На підставі ухвали Господарського суду Донецької області від 30.09.2008 р. про ліквідацію банкрута ТОВ "Науково-виробниче об'єднання "Будівельні технології" (ЄДРПОУ 30623740, юридична адреса: 83055, м. Донецьк, вул. 50-річчя СРСР, 144/3), вважати недійсними печатку, штамп, установчі та інші документи підприємства.

У зв'язку з втратою Свідоцтво про оплату єдиного податку, видане на ім'я Пєтухова Володимира Аркадійовича, серія Є № 606030, термін дії з 01.11.2008 р. по 31.12.2008 р., вважати недійсним.

Відкрите акціонерне товариство "Український науково-дослідний інститут по будівництву трубопроводів" (місцезнаходження: Україна, 04114, м. Київ, вул. Полупанова, 21, код ЄДРПОУ 01297781) згідно рішення загальних зборів акціонерів від 07 листопада 2008 року повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2 (двох) місяців з дня публікації цього повідомлення за адресою: Україна, 04114, м. Київ, вул. Полупанова, 21.

Голова ліквідаційної комісії.

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) визнав банкрутами:

● постановою № Б11/326-08 від 12.11.2008 р. Товариство з обмеженою відповідальністю "РОКСОЛАНА-ЛЮКС" (Київська обл., Києво-Святошинський р-н, м. Вишневе, вул. Ломоносова, 34, каб. 16, код 25264987, р/р № 26005301002415 в АКБ "Трансбанк" МФО 300089).

● постановою № Б11/327-08 від 12.11.2008 р. Товариство з обмеженою відповідальністю "Антей С" (Київська обл., Києво-Святошинський р-н, м. Вишневе, вул. Ломоносова, 34, каб. 16, код 31867618, р/р 26003031823011 в АКБ "Укрсоцбанк", МФО 32201).

Ліквідатор Грицай С.О. (Ліцензія № 307343 від 20.03.2007 р.), 01030, м. Київ, а/с 38, т. 8(044) 236-11-17.

Постановою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 11.11.2008 р. по справі № 8/101 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Науково-виробнича фірма "Мегахім-Захід" (81135, Львівська область, Пустомитівський район, с. Зубра, вул. Б. Хмельницького, 27; код ЄДРПОУ — 32819064; р/р 260041650 в ЛФ ВАТ АБ "Укргазбанк", м. Львів, МФО 325967) і розпочато його ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Джала Є.Ю., ліцензія серії АВ № 307395 від 06.04.2007 р., іднт. код: 1881812575, який проживає за адресою: 79010, м. Львів, вул. Ніжинська, 16/41.

Заяви кредиторів банкрута приймаються Господарським судом протягом тридцяти днів від публікації цього оголошення.

КУРІНЬ

№ 219 (4469) СУБОТА, 15 ЛИСТОПАДА 2008



16 та 17 листопада утримається переважно суха погода. Температура вночі від 2° морозу до 3° тепла, на узбережжі морів та в північних і західних областях 1—6° тепла; вдень 5—10° тепла, у південних областях та на Закарпатті 8—13°, у Криму до 15°. У столиці та області істотних опадів не очікується, лише 16 листопада вдень пройде невеликий дощ. Температура вночі 1—6° тепла, вдень 5—10°.

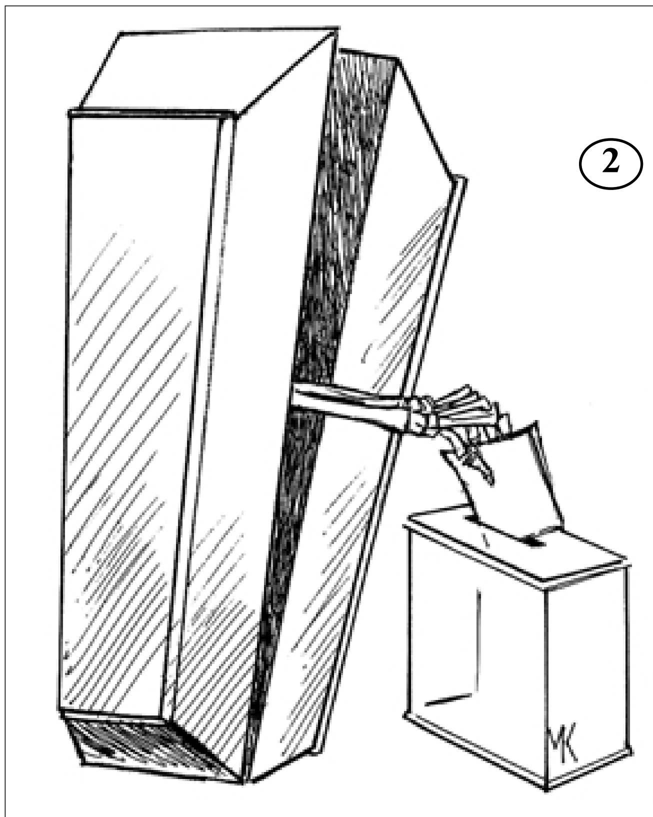
ЦЬОГО ДНЯ, 15 ЛИСТОПАДА

❒ 1738. Народився англійський астроном Вільям Гершель. Відкрив, зокрема, Уран та два його супутники, а також понад 2500 туманностей. ❒ 1917. У Радянській державі прийнято Декларацію прав народів Росії. ❒ 1923. Народився Віктор Кочевський, письменник, перекладач художньої літератури з вірменської мови. ❒ 1945. В Аугсбурзі (Австрія) група вчених-емігрантів утворила Українську вільну академію наук. ❒ 1943. Помер учений-садівник Володимир Симиренко. 1921 року заснував Мліївську дослідну станцію садівництва (нині Черкащина).

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ



Фото А. МІНЬКА.



Мал. Миколи КАПУСТИ.

Мистецтво й шанувальники

Талант є — закопають!

Працюють професіонали!

Укрінформ поширив таке повідомлення:

«У рамках підготовки доріг Донецька до Євро-2012 Укравтодор уже заборгував 32 млн. гривень».

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Оце цікаво-таки!

Куди нас швидше приймуть: в Євросоюз чи в Міжпланетну Галактику?

Маємо ще чим гордитись

Дві речі радують наші серця своїм зростанням: прибутки олігархів та ціни. Решта — то все пшик!

Неврівноважений або демарш

І яке воно нервове! На знак протесту проти рішення влади він, виходячи, таки грюкнув дверима... туалету власного помешкання.

Таке скажуть...

Стверджувати не буду, але люди кажуть, що зима настане ще цього року.

На вищому рівні

Історія повторюється. Наближаємось до 2017 року!

Розум відсутній, та є інтерес

Виходить так, що Україна — це стратегічний інтерес Росії і ніяк не навпаки.

Йосип БІЛОСКУРСЬКИЙ.



ДОШКА ПОШАНИ

Почім коштує поховати...



Володимир Ар'єв, «НУ—НС» (про свою партію):

— Пацієнт нежиттєздатний. Його слід спокійно поховати — квітів і сліз не треба.

Від чергового:

— Не поспішайте! Навіть без квітів ритуальні послуги нині занадто дорого коштують.

Гігант думки

Борис Колесніков, Партія регіонів:

— Ми думали, що Яценюк — це майбутнє України, а виявився, що він — «совок». Ми думали, що це український Обама, а виявився пізній Горбачов, який пазурами чіпляється за крісло.

Від чергового:

— Найсмішніше в цій фразі — її початок: «Ми думали...».

Кожній доярці, кожній куховарці

Олександр Шлапак, перший заступник глави секретаріату Президента:

— Ми цілком у змозі попередити будь-яку паніку на валютному ринку, і кожна доярка, кожен громадянин України знатиме, що до кінця року він зможе, якщо в цьому буде потреба, обміняти свої долари за курсом не більш як 6 гривень за долар.

Від чергового:

— Кожній доярці вже зрозуміло, що Нацбанк давно перейшов на машинне доїння населення.



Правда, що немає правди?

Анатолій Гриценко, «НУ—НС» (про врятування державою Промінвестбанку):

— Я спитав у Стельмаха: чи правда те, що в першу ж добу, тільки-но ці гроші надійшли в банк, 2,8 мільярда з них відразу ж опинилися на рахунках деяких донецьких юридичних осіб, а ніхто з вкладників нічого не одержав? Виявилося, правда!

Від чергового:

— Тому-то в нас такої правди — хоч відбавляй! А грошей — катма!

...Не забудьте про годинник

Іван Кириленко, лідер фракції БЮТ:

— Законодавчий орган у цей час повинен працювати, як гарний годинник...

Від чергового:

— За яким часом — літнім (білосерцевим) чи зимовим (регіональним)?

Питання про зону

Сергій Марков, депутат Держдуми РФ:

— Ми не відступимо не тільки на Кавказі, а й у зоні життєво важливих інтересів Росії. Правда, виникає питання, де закінчується ця зона.

Від чергового:

— Ця зона закінчується там, де вас немає!

Одне місце — одна назва

Арсеній Яценюк:

— Без змін ми зайдемо тільки в одне місце. Воно називається прірва. Мене пішли, щоб я повернувся, але не сюди.

Від чергового:

— Хоч сюди, хоч туди — в нас усюди те, що називається «одне місце».



У пісочниці



Вадим Лук'янов, Партія регіонів (про події в парламенті з першого голосування за відставку глави Верховної Ради):

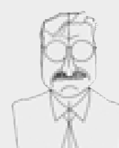
— Вчора зібрали кілька чоловік, назвали їх лічильною комісією, спікер спробував організувати голосування. З таким же успіхом можна зібратися в пісочниці й обрати: ти — президент, ти — прем'єр, а я буду спікер.

Від чергового:

— Якщо ви спікер у пісочниці, то прощавайте, всі наші пасочки!..

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Володимира ВАСЬКОВЦЕВА, Миколи КАПУСТИ, Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.



Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 3000

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

